

Çarsaf

18 AĞUSTOS 1976

SAYI: 36

250 KURUŞ

...
BÖÖG

necedir,
ne demektir?

Cevabı 3. sayfada

NOTA ...
NOTA ...
NOTA ...

PALAVRA ...
PALAVRA ...
PALAVRA ...

KARAMANLIS

AJDA

Tam isabet...

AGUSTOS sıcağı içinde, kıydan caddeye doğru yürüyordum... Ama; tepemdeki bu kızgın güneşle, göz kapaklarımdaki bu ağırlıkla, benimki yürümek değil sürüklenmekti: Bir uyurgezer gibi...

Derken, "Paaat" etti bir şey... Sonra bir "pat"; bir "pat" daha... Kendime geldim... Baktım, koşuyorlar; bir kısmı da bana doğru... Hepsinde telâş, hepsinde panik havası...

Bal gibi, silah atılıyordu çünkü...

Tanıdık, tanımadık; birini çevirdim... Sormama gerek kalmadı. Merakın dürtüsüyle fincan gibi açılan gözlerimden, düşüncemi anlamıştı...

Konuştum... Konuştu da denmez, soluk verir gibi fısıldadı:

-Kuduz köpek...

Patlayan, kuduz köpek değildi herhalde... Ama ne? Anlamam için, bir başkasını da göğüslemem gerekti. O tamamladı cümleyi:

- Ali Bey, köpeğe ateş ediyor...

Derken, yeni bir patlamayla, lafın gerisi gırtlığına tıkanırdı...

İki adımda caddeyi buldum... Buldum; tabloyu da gördüm: Tam karşımda... Ve, bende bir şaşkınlık... Gülsüm mi katıla katıla?... Yoksa; ötekiler gibi kaçsam mı koşu koşu?...

BİR duvar dibinde, kuyruğunu bacaklarının arasına kıstırmış bir köpek... On ayaklarının üzerine doğrulmuş, ama vücudunun gerisiyle çömelik. Kirli mi kirli, uyuz mu uyuz... Donuk gözlerle, karşıdaki adama bakıyor. Ağzı aralık, dişleri sipsivri ve pırlı pırlı... Sarkık çenesinden de, salya damlamakta...

Karşıdaki adam dediğim, Ali Bey... Ali Bey, bizim mahallenin polisi... Karadenizli... Sohbeti hoş, palavrası bol... O güne kadar tatlı tarafından anlattıklarına bakılırsa, attığını vuran biri...

O an, Ali Bey iş üstünde... Nişan pozunda... Tabancası sağ el, hamle etmiş ileri... Sağ ayak önde, sol ayak geri... Ali Bey'in, kül olmuş benzi. Şapkası yerde... Vücudu zırlı zırlı titremekte...

Köpeklerle aralarında dört adım var, yoktu... Baktım; örkek parmağının dayandığı tetik bir kez daha oynadı: Pat... Ve her nasılsa kurşun hedefe saplandı. Köpek, sizlere ömür...

Sonradan öğrendik: Meğer şarjördeki son kurşunmuş. Attığını vuran Ali Bey'imiz, iki karış ötedeki hedefi tutturmak için dayanmış da, dayanmış...

BEN bu olayı, delikanlılık günlerimin hafızasından alıyorum. Belki, gelişme tıpatıp anlattığım gibi değildir. Ama öz bu...

O zamanki polisimizin de hali bu... Çakaralmaz, karanavandan başkasına kurşun sallamaz...

Bir de, mahallemizin bekçisi vardı: Altındış Zeki... Bir gece, diğer bekçi arkadaşları, onu bir evde yakaladılar... Yükte hafif, pahada ağır ne var, ne yok kaldırıken...

Karakolda ne dese beğenirsiniz? "Hırsız izliyordum. Engel olmasaydınız enseleyecektim..."

Evet, böyle dedi Altındış Zeki; dedi de paçayı kurtardı. Yoksa, bal gibi soygun için girmişti eve... Soyguncuyu kovalamak için değil...

Bizim kuşak; polis diye, bekçi diye böylesini tanıdı, gördü... Zaman zaman bir karakola işi düştüğünde de irkildi... Güven vermekten çok, insanın yüreğine ürküntünün ateşini düşüren resmî izbandutlar... Atılan her adımda inleyen merdivenler... Deliklerden, aralıklardan sık "ce" diyen kol kadar sıçanlar... Ve, üzerinize afiyet, geniz tırmalayan idrar kokuları...

Evet; polis bu haldeydi işte... Ama, ne verilmişti ki, ne istensin...

Zaman, polisin eskiliğine eskilik katmakla kalmadı; saygınlığını da aşındırdı. Fakaaat; elhak kendi de, bu aşınmayı körüklemek için, ne mümkünse yaptı: Ama emir kulu, ama sahibinin sesi olarak, demokrasi tarihimize kapkara bir fasıl açtı: Bugüne kadar hükmünü sürdüren o ünlü, cop edebiyatıyla...

Huzurun koruyucusu, bir huzur tokmakçısı olup çıkmıştı... Hele 28 Nisan'ın ertesinde oynadığı kanlı rol, akıldan çıkacak, üzerine sünger çekilecek, örtbas edilecek gibi değildir.

Ne var ki, polis de o karanlık role, iktidarların çabasıyla itilmiştir.

27 Mayıs'ta, biliyorsunuz, kum saati tersine döndü... O güne kadar, ellerimizin mi üstünde yürüyorduk; yoksa ayaklarımızın mı, bilmiyorum... Fakat, darbe ile takımlar yer değiştirdi... Eller ayak, ayaklar el oldu. Ve, taban tabana zıt bir yürüyüş başladı.

Türkiye ilerliyordu... Yeni kuruluşların yanı sıra, eski kuruluşlara da 27 Mayıs Türkiye'sinde görev vardı. Fakat bunlardan bir kısmının iler tutar yanı kalmamıştı ki, işe yarasın:

En başta da, bizim polis...

Daha önce polise, haklılığın şamarı kadar, haksızlığın çelmesini de atanlar ona bir gençlik aşısı yapmayı düşündüler...

Bizde yenilenme önce zarfla, ambalajla başlar ya... Görüntünün değişmesiyle, her şeyin topyekûn değişebileceği sanılır ya... Yine öyle oldu... Polis üniforması, tepeden tırnağa yenilendi... Sokaklarda gözyaşlı, salyalı gösteriler düzenlendi. Yirmi dört saat öncesine kadar neredeyse ciğeri sökölüp gırtlığı paralanacak polis, bu kez omuzlardaydı... Alkış, tezahürat da girila...

Can, mal, ırz ve namus bekçisinin, güvenilecek bir kişi olması gerektiğini artık anlamıştı bir takım çevreler. Ama parti baskısı; muhtar, müdür, kaymakam, hatta vali odasından çıkmıyordu ki, polis de bir nefes alsın. Hiç değilse, kişiliğini bulsun...

Şimdi örnek bir olay, kocaman harflerle gazetelere geçiyor... Düne kadar, dünya polisinden bir adım değil, bin adım geri saydığımız Türk polisi, bakıyoruz onunla aynı kürsüye çıkıyor... Belki de, ondan birkaç basamak yükseğe...

Bir avuçluk nüfusuyla koca Arap âlemini hizaya getiren İsrail'in ilk kez Türk polisinden göğüs kabartan kelimelerle söz etmesi, boşuna değildir. Yeşilköy'de, meydan savaşına dönüşebilecek tedhişçi baskınına insan gücünü, insan hızını aşan bir atılışla bastırarak de, herhalde her babayığının harcı değil...

EREDEN nereye... Sekiz kurşunda bir uyuz köpeği ancak vurabilen Karadenizli Ali Bey'den; bugün, dünya komandolarına parmak ısırtan bir düzeye...

Bizim polis, özlediğimiz ama hiç beklemediğimiz bir hamleyi gerçekleştirmiştir... Ulaştığı bu dönüm noktasında yaptığı ideal şırıngasının etkisini sürdürmek de, artık bizim görevimiz... Düne, onu yere vuran şu ellerle, şimdi onu gönülden alkışlamak, yine hepimizin görevi olduğu gibi...

haberlerden

cizgiler

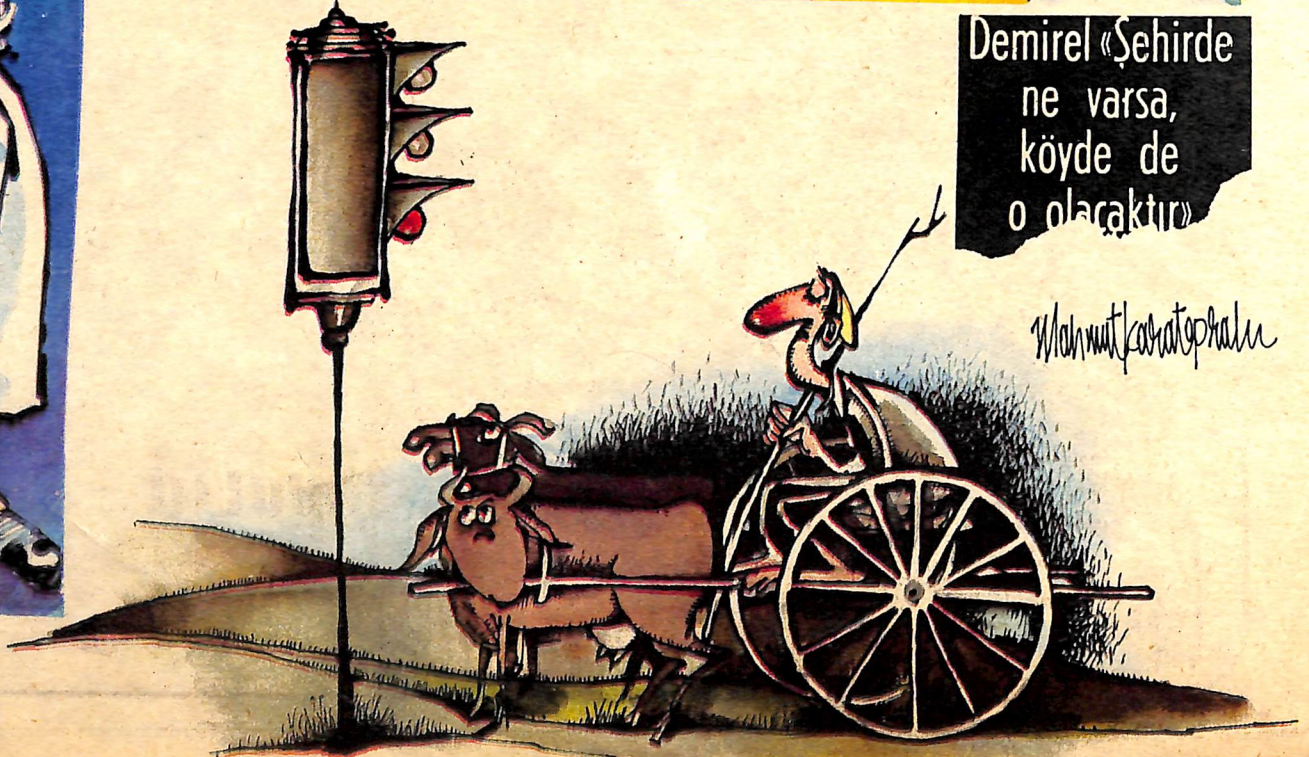
**Apandisit
sağcı mıdır,
solcu mudur**

ERKEN EVLENEN ERKEKLER KILIBIK OLUYOR...

**Demirel «Şehirde
ne varsa,
köyde de
o olacaktır»**

Nazo'nun cennetinde hayat başkadır

Bu cennete ilk giren de Çarşaf'tır

BAĞIRSAKLARI iyi işlemeyen Osmanlı vezirlerinden biri, Tuzla'da kendisine bir konak yaptırmıştı. Sabahın köründe, içmelere koyuyor, içiyor, içiyor, içiyordu...

Sonra doğru ayak yoluna... Havlu kolunda kapıda bekleyenler, Paşa hazretleri dışarıya çıktıklarında, muhterem simalarına dikkatle bakıyorlardı. Şayet yüzleri gülüyorsa... Aman zafer... Demek bağırsaklar işlemiş!

O zaman hemen imzalatılacak kararlar uzatılıyordu. Paşa hazretleri boşalmış bağırsaklarla basıyordu imzaları...

Bir gün meşhur şair Üsküdarlı Şeref bir dilekçe imzalatmak için, kalkmış ta Tuzlalara gitmişti...

Ama talihsiz sair! O gün Vezirin tembel bağırsaklarına Tuzla suyu da para etmemişti. Son derece asık bir suratla tuvaletten çıkan Vezir Eşref'in dilekçesini elinin tersi ile itmiş, üstelik de:

— Yahu... Sizlerin yüzünden insan, kakasını yapmak için olsun aptesaneye giremiyor be.. diye bağırmıştı...

Eşref boynunu bükerek cevap vermişti:

— Paşa hazretleri. Aptesaneye girmenize ne lüzum var, a efendimiz? Niçin zahmetlere katlanırsınız? Zaten zat-ı devletleri her gün devlet işlerinin içine yapıyorsunuz. Ayrıca bir

de aptesaneye mi şıcaacaksınız?

Biz iki arkadaş, Tuzla içmelerine giderken bu eski fıkrayı hatırlamıştık. Ama bardak bardak suyu içip istasyona dönerken, birden yolumuzu şaşırdığımızı anladık...

Ve anıde tepemizde helikopterler uçmaya başladı. Caddenin tam köşesinde tüm antenlerini havaya kaldırmış zırhlı araçlarda memur beyler telsizlerle, heyecanlı heyecanlı bir şeyler konuşuyorlardı.

Hemen yolumuzu kestiler:

— Nereden geliyorsunuz?...
— Tuzla'dan kardeşim...
— Maksudınız?...
— Ne maksadı kardeşim?.

Yüzünüzde güller, bağırsaklarımız. Hani birkaç bardak su içelim dedik de... Şimdi dönüyoruz.

— Olmaz. Oralardan geçemezsiniz. Kuş olsanız, buralardan uçamazsınız.

— Aman kardeşim, etme, eyleme. Çok özürler dilerim. Yüzünüzde binlerce güller. Ama galiba içtiğimiz suların tesiri şimdi başladı. Çok kritik durumdayız. Kestirmeden istasyona koşturmanız gerek.

— Olmaz dedik ya. Yassah gardeş... Sen yassahtan anlamaz mısın?

Hay Allah! Ne de tesirli su imiş. Nerede ise önemli bir kaza çıkaracağız. Baktık, olacak gibi değil. Allahını seven bizi tutmasın...

Güvenlik kordonunu aştık, bir

Yazan:
Hikmet FERİDUN ES
Çizen:
Mahmut KARATOPRAK

duvara ulaştık, onun da üstünden uçtuk...

Saray yavrusu bir köşk. Meğer NAZO'nun (Nazmiye hanımın Ankara'daki meşhur ismi) Tuzla'daki gizli cennetine girmişiz...

Kendimizi pırıl pırıl tuvaletlere dar attık. Hayatta ne tuvaletler varmış. Her taraf halılar içinde. Ama yerdeki halıyı gören kim? Biz işimize bakıyoruz. Ooooooh... Dünya varmış yahu. Nasıl da ferahladık. Artık yaka paça tutup bizi kodese tıksalar gam yemeyiz...

Dışarıya çıktık ki. Bahçede sofra kurulmuş. Mis gibi bir anason kokusu. Süleyman bey oturmuş, pantol düğmelerini fora etmiş. Rahat olsun diye.

İçeriye sesleniyor, hem de ne kakışça:

BÖÖİG...

Isparta İngilizcesi

SÜLEYMAN beyin bülbüller misali İngilizce konuşmasını dinlediniz mi?... Biz dinledik... Ve iftihadan göğsümüz kabardı doğrusu.

Basın konferansında idi Demirel. Şöyle bir baktı... Tam karşısında yabancı basın mensupları... Tamam!

Benim bildiğim böyle durumlarda gazeteci, devlet adamını konuşturmak için ilk adımı atar... Oysa Süleyman bey, İngilizcesinin dehşetini göstermek için adeta çanak tuttu, gazetecilere İngilizce laf attı:

- Baylar... Sizlere ne yapabilirim? Ve sonra... Hani evde misafir gelince, masa üstüne çıkıp, bir temenna çakarak: "Ertuğrul'un ocağında

uyandım... Şehitlerin kanları ile boyandım..." diye manzume söyleyen çocuklar gibi, İngilizce konuşmaya başladı... Güldür güldür... Çatlata çatlata!

Halt etmiş Shakespeare... Daha doğrusu, halt etsin Humphrey Bogart... Çünkü yavrumuz tam bir Brooklyn argosu ile konuşuyor... 41 kez maşallah...

Bir de Türkçeyi sökse... O "Böyyük"ler, o "Ossun"lar da olmasa...

Ama bir ara da İngilizce konuşurken kulağıma bir "Böög..." gibi bir şey çalındı... Her halde "Böyyük" sözünün İngilizcesi olacak...

Güzelidir Isparta İngilizcesi.

— Nazo. Gız Nazo... Patlıcanla böber gızartmadın mı gız? Hani cıkık?

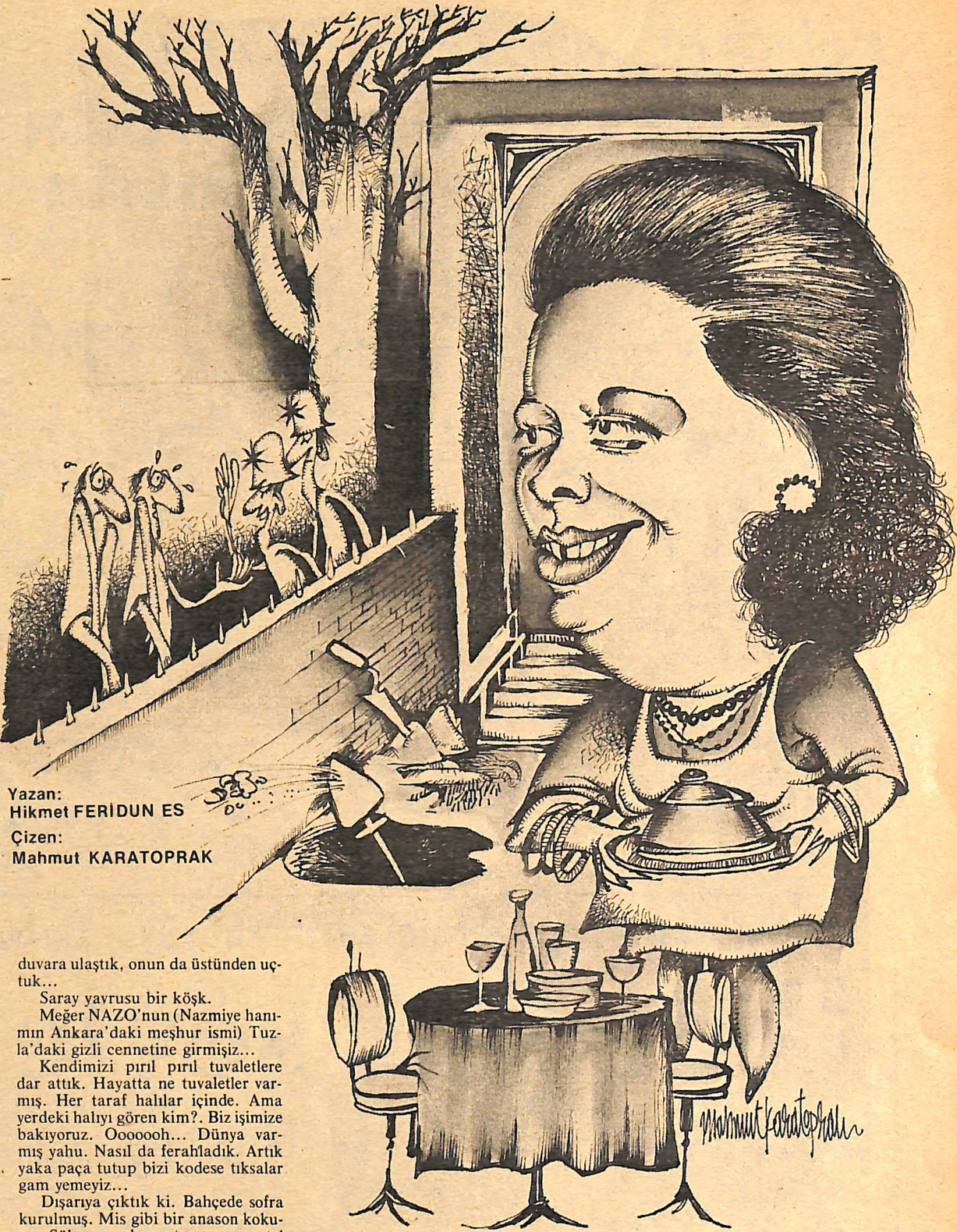
Gelsin de Nöri Gantar gazaklığı Süleyman beyden örgensin. Vallahi eve duman attırıyor. İşte NAZO'nun sesi:

— Yaptım beyciğim, yaptım. Geliyor...

Ooooo. Yoğurtlu, sarmısaklı kızarmış dolmalık biber kokusu. Yaz kokusu...

Ankara'dan Yaz Bekârı geldi. Süleyman bey Tuzla'da... NAZO'nun cennetinde hayat başkadır...

Bu cennete giren tek gazeteci de ÇARŞAF'tır...

Belediye yeni cezalar koydu Kuyruk bozmak da yasak oldu

BİR paket sigaranın on liraya satıldığı bir devirde, 25 veya 50 liralık cezalarla halkın sağlığını ve mangırını koruduğunu sanan Belediye, esnafa kolay dış geçiremez. Dostlar alışverişte görsün diye ekipler halinde bazen kenti tararlar. Bilmem ki ne ararlar? Eksik ekmek çıkaran fırına ceza vermez. At ve eşek kesip satanları göremez. Halkı canından bezdiren fiyat cambazlarının rakamlarla oynamasını önleyemez. Başlar öfkesini küçük insanlardan çıkarmaya! Bir takım yasak listeleri yapar, yolunu bulmaya bakar.

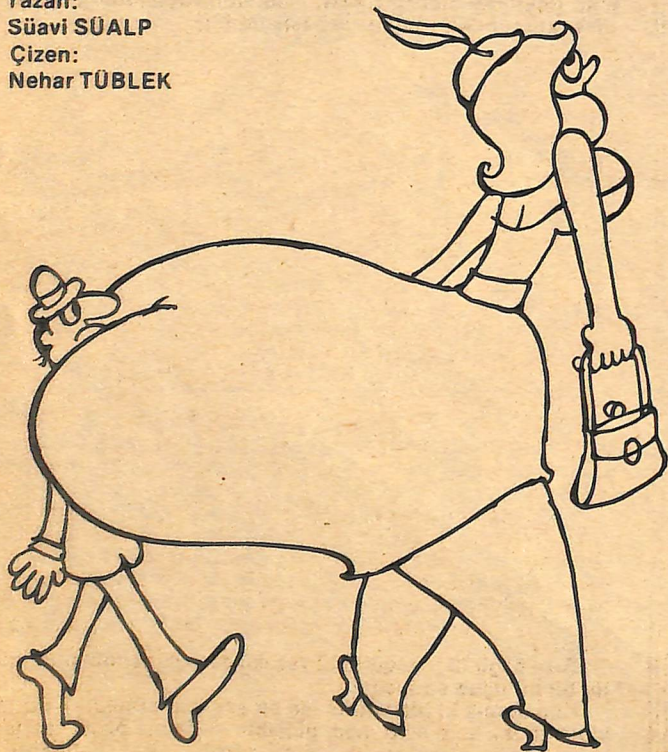
İŞTE SİZE BİR YASAK LİSTESİ:
Ağaç gölgesine sığınmak...
Otobüs duraklarına yığılmak...
Yüksek sesle taksi çağırmak...
Can sıkıntısından küfür edip bağırarak...
İşlik çalmak...
Durup dalmak...
Kırbaç şaklatmak...
Sakız patlatmak...
Kente güzellik veren kuyrukları bozmak...
Çimenlerde gezip tozmak!

NOT: Cezalar makbuz mukabilinde olup, hedyesi 50 liradır. Ayrıca mikroplu besin maddesi almak, ömür boyu kuyruklarda kalmak, caddelerdeki taşıt kalabalığının arasına dalmak son derece serbest olup, bu gibi vatandaşlara "Gerçek Hemşerilik Berati" verilir.

Türkiye'de her şey anormal şekilde büyüyor, bir buçuk aylık çocuklar tıpış tıpış yürüyor

Bize bir şeyler oluyor !

Yazan:
Süavi SÜALP
Çizen:
Nehar TÜBLEK

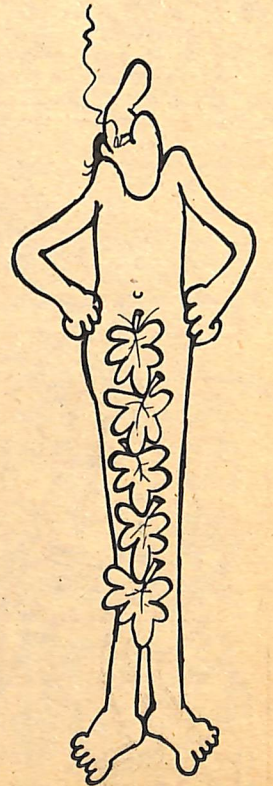
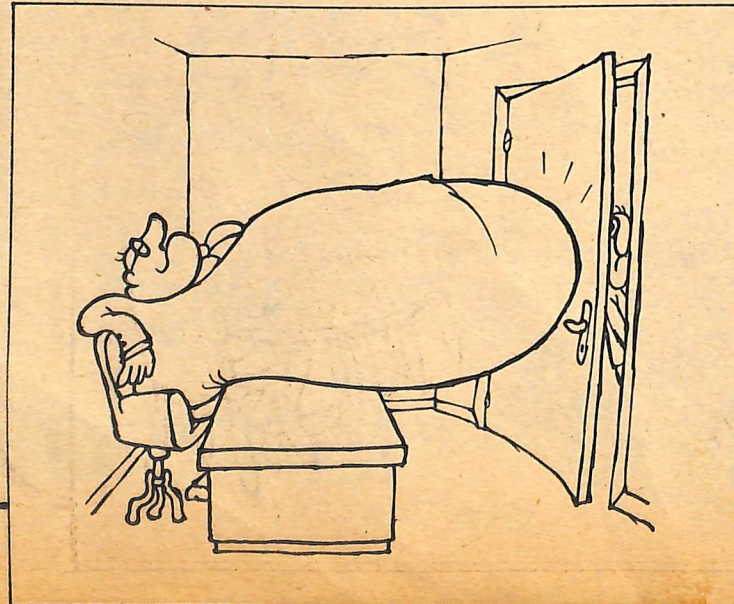

MEMLEKETİMİZE bulaşan garip ve esrarengiz bir hastalık yüzünden her şey son yıllarda anormal şekilde büyümeye, irileşmeye, gerçeküstü boyutlara ulaşmaya, oraya buraya bulaşmaya başlamıştır. Eski ölçülerle yeni ölçüler birbirini tutmamakta, kimse kimsenin numarasını yutmamaktadır... Bu anormal büyüme yüzünden kollar kısalmakta, ayaklar aşağı çekmekte, kafalar irileşmekte, insanlar evlere sığamamakta, fiyatlar durmadan yükselmekte, araçlar daralmakta. Kısacası bir büyüklük gitmektedir: Azametli, kibir-

li, büyüklük hastası tipleri sokaklar almamakta, burnu büyüklerin arkasını başı büyükler, ayağı büyükler, eli uzunlar izlemektedir. Fakat işin garip tarafı, her şey anormal büyürken beyinler ufalmaktadır.

Bu büyümeyi durdurmak için aranan aşı da, adamı şaşı yapmaktadır.

Şimdi hesaba göre 1986 yılında bu büyüme yüzünden memleketimizin herkesi alamıyacağı sanılmaktadır. Fakat belki de Hüsamettin bu hususta yanılmaktadır. Buna çare olarak "Alamazsan, yan gelirsin" sistemi getirilecektir.

Aşklardan aşk beğen

AŞK 69 çeşittir" diyenlere bakmayın siz. İndirimli satış yapan mağazaların birinde aradık taradık, altı çeşidimi güç bulduk biz.

"Aşk nedir?"

Bunu saptamamız gerekir önce. Mübareği nedense herkes başka türlü yorumlar. Kimine göre salatası yapılır, kimine göre kabartma tozu olarak pastaya, keke atılır. Kimine göre ise aşk bir ısıtma aracıdır, kış gecelerinde sarılıp yatılır.

Öyleyse oğlum Reşit, kendini dene bakalım aşkın hangi çeşit?

Erotik Aşk: İnsanı yıldırım gibi vurur, ancak nikâh dairesinde durur.

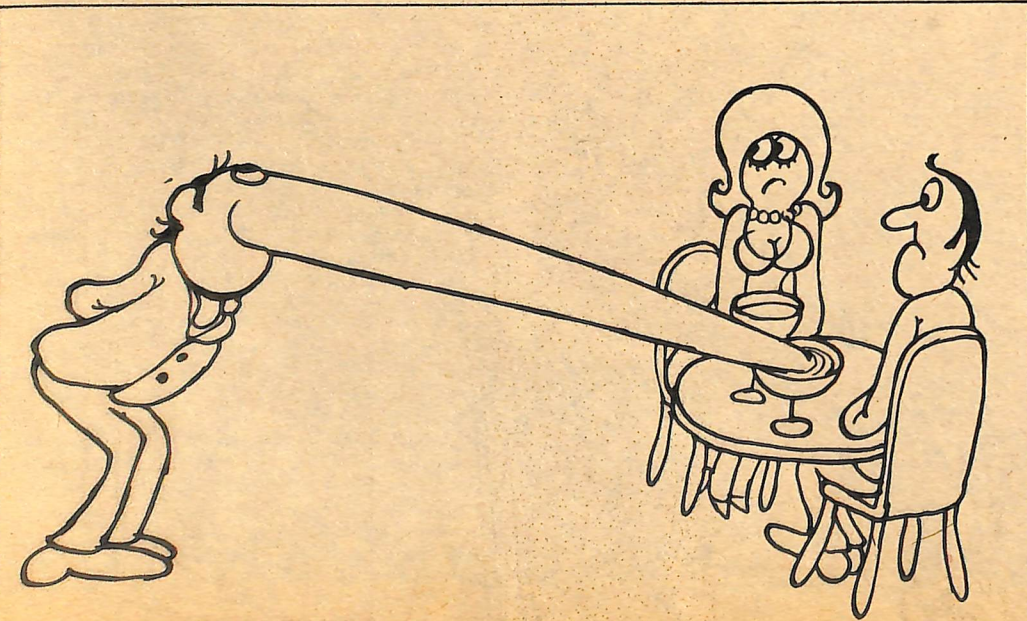
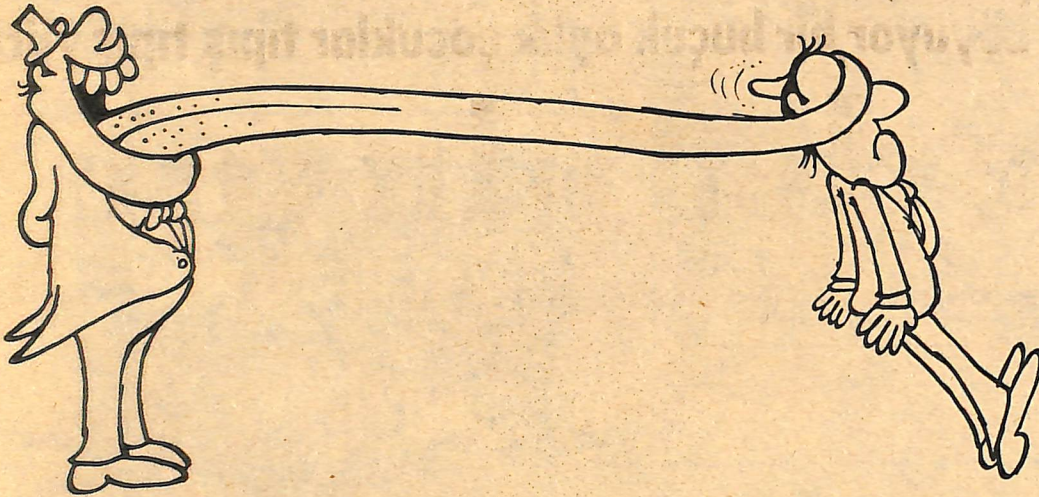
Politik Aşk: Bu illete tutulan yerinde duramaz. Aşkına uygun partiyi ömür boyu bulamaz.

Bünyevî Aşk: Titremeye başlar, isalle gelişir. İmdadınıza cankurta-
ran yetişir.

Zührevî aşk: Mikrobiktir, çabuk bulaşır. Kişi, amacına pahalı ulaşır.

Kanlı Aşk: Tatlı fısıltılarla başlar, tabanca sesiyle biter.

Zamlı Aşk: Kalbiniz, patikada yürüyen bir eşek gibi "tik-taka-tik-taka" diye vururken tam, bakarsınız ona da gelmiş zaml!

KARAVANA

Büyük buluşlar

Yazan:
Hüseyin
ZURNA

BİZİM tarihte hiç bir şey icat etmemiş olduğumuzu söylemek hem ayıp, hem günahıdır. Sizin de bilmediğiniz şey, bol parayla refahtır. İpsiz Recep için vakit akşamken, Oynak Minoş için henüz sabaktır. Kızdıklarınızın cezasını verecek olan da mahalle komiseri değil, Allah'tır. Biz az şey icat etmedik tarihte. İstanbul'a ilk elektrikli vaktiyle Satie Şirketi getirdi. Uzak semtlerde elektrik alan tek-tük evlere her ay tahsildar göndermeyi gereksiz bulduğu için, bu evlere birer kumbara koymuştu. Yirmi dört saatte bir kumbaraya, o devrin halk dilinde "manda gözü" denilen, nal kadar yirmi beşliğini attın mı, elektrik kendiliğinden yanardı. Yılda birkaç kez de Satie Şirketinin adamı bu evleri dolaşarak kumbaraları açar, paraları alırdı. İçerenköy'deki bir evin kumbarasından hiç bir şey çıkmıyordu. Şirket özel araştırmalarla evin elektrik kullandığını saptamıştı. Ancak kumbaraya hiç bir şey atmadan nasıl çalıştırıyordu elektrikli, onu çözmemişti.

Sonunda ev sahibini şirkete çağırdılar:

- Hileni bize açıkla, sana bedava elektrik verelim. Yalnız bu üstün buluş ortalığa yayılmasın, dediler.

Ev sahibi gülümseyerek anlattı: Meyve tozu şişelerinin kapaklarına su doldurarak bunları buz dolabında donduruyor, sonra da yuvarlak buzları yirmi beşlik niyetine elektrik kumbarasına atıyordu. Buzlar mekanizmayı çalıştırıyor, arkasından da eriyip aktığı için, hiç bir iz bırakmıyordu.

Elektrik fiziğinde Edison'dan sonra en büyük ve en yararlı keşif böylece bize ait oluyordu. Satie Şirketi, bu büyük mucidi ödüllendirerek, ona elektrikli bedava verdi ve kumbaralarının yapısını değiştirdi.

Eski havagazi saatlerini ters çalıştırmak için bisiklet pompasıyla, gaz borularına hava basmak da, yine bize ait özel bir buluştur. Kaç metre küp havagazi harcamışsan, bisiklet pompasıyla ters yönde hava bastın mı, saatin yazdığı rakamlar geriye doğru silinir.

Bu buluşun da sahibi, dalgınlıkla gereğinden fazla hava basarak, havagazi şirketinden alacaklı çıktığı için enselenmişti. Adı bu yüzden ünlü mucitler tarihine geçemedi. Muslukları su saatinin yazamayacağı kadar az açıp, ıplık ıplık akan suları yirmi dört saatte kovalara doldurmak da, yine o devrin ilginç buluşlarındandı.

Bir süre elektrik saatlerinin rakamlarını miknatısla geriye çevirmek de epey denenmiş, o nedenle saatlerin rakam gösteren mekanizması, miknatısın oyununa gelmesinin diye, kurşundan yapılmaya başlanmıştır.

Bütün bunlar hep bizim yaratıcı beyinselliğimizin ürünleridir.

SON yıllarda ise daha ince buluşlara yönelinmiştir. Örneğin dışarıya gidecek işçilerin sağlık muayenesinde sağlam raporu almalarını sağlamak için mikroskop kontrolünden geçmiş fındık büyüklüğündeki temiz kakalar beş liradan kiraya verilmektedir. Çiş şişelerinin kirası iki buçuk, tansiyon düşürücü sarmısaklı su ise tutturabildiği değildir.

Tababetteki bu aşamalar o kadar üstün bir düzeydedir ki, henüz dünyaya mal olamamıştır.

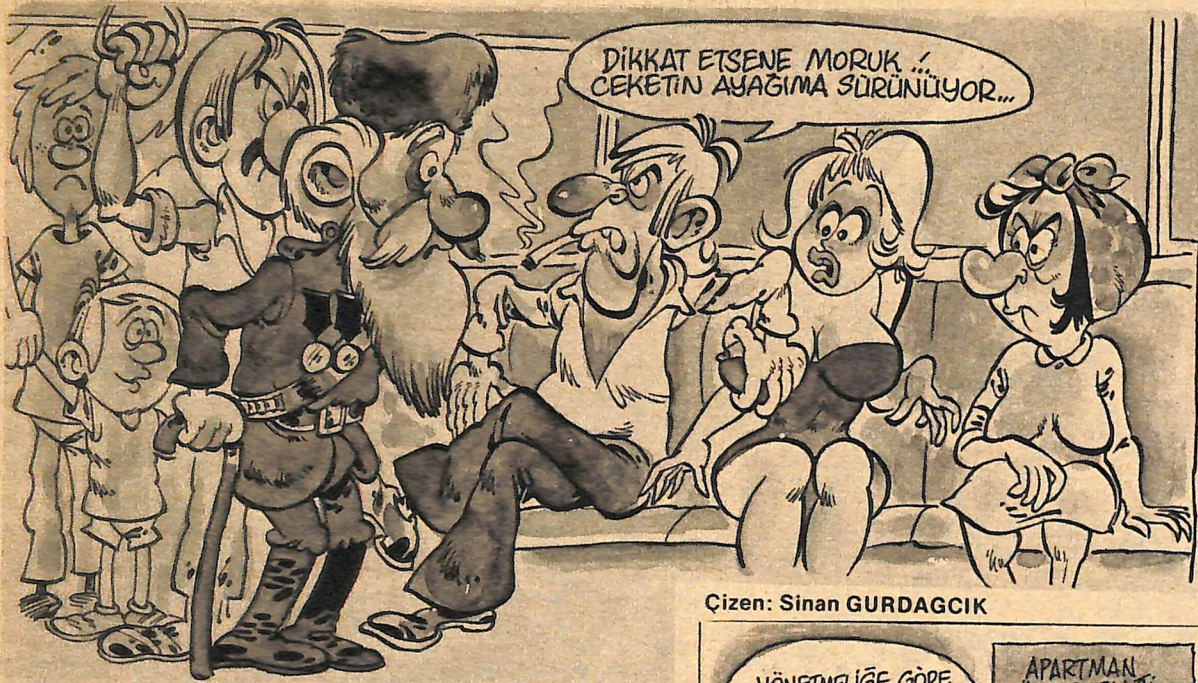
Odacı Bayram, sigara almaya gitmiş, piyasada sigara olmadığını alamamıştır.

Kırmızıbiberin içine kiremittozu karıştırmak, kuruüzümle harmanlanmış küçük keçiboku ihraç etmek, zeytinyağı yerine kelliik yapan parafini dayanmak hep yerli buluşlardır.

Viski şişelerinden enjeksiyonla viskiyi çekip yerine çay suyu doldurmak, dışarıdan ithal edilen ayakkabıların sol teklerini İzmir, sağ teklerini İstanbul gümrüğüne getirterek sonra da kimsenin sahip çıkmadığı bu yüzlerce tek ayak-kabıyı ihalelerde ucuza kapatıp, arkasından birleştirilerek piyasaya sürmek tarihsel ve anıtsal zekâ mucizelerimiz arasındadır.

Bize özgü fikir özgürlüğü yasaklı demokrasimiz bile, bu tür bir buluşun sonucudur...

Kim demiş ki biz tarihte hiç bir şey icat etmedik? Bunu iddia etmek hem ayıp, hem günahıdır... Yalnız bizim icatlar biraz kazık, biraz mazık, biraz kışkık, biraz kahkahlır.

Çizen: Sinan GURDAGCIK

Ağa olmak için ayı olmak yeter mi?

MODERN şehir hayatına her gün yeni yeni tipler katılmakta ve eskileri çöpe atılmaktadır. Eskiden köylerde geçerli olan ahalik davası, şimdi şehirlere de atılmış ve metanlı ve asitborikli aha tipleri ortaya fırlamıştır. Bu yeni aha tiplerini iftiraıyla takdim ediyoruz.

APARTMAN AĞASI:

Apartmanın en üst dairesinde oturur. İki bir bildiri yayınlar. Çocukları bahçede oynatmaz. Su, otomatik, fuyoil, yakıt parasını geç verenleri döver, ezer, karakola verir. Kendi kırk para vermez.. Vahşi ve tutulmaz bir tiptir...

OTOBÜS, MINİBÜS AĞASI:

Bu gibi araçlara omuz atıp herkesten önce dalar. Dalarken tahrip eder, parçalar ve yaralar. Fosur fosur sigara içer. Ters bakı haşlar ve en az ölmüş dededen başlar.. İneceği yere doğru

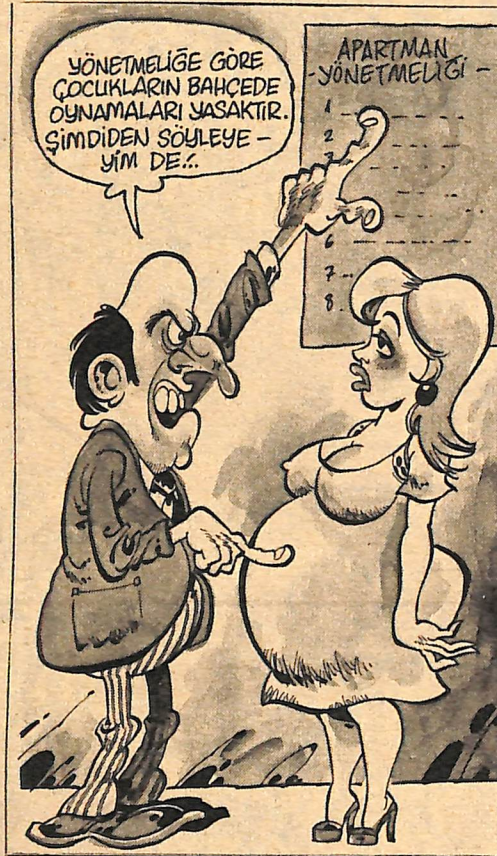
biraz yavaşlar... ÇEŞME AĞASI:

Çeşme başındaki su kuyruklarını dağıtır. Kadın, ihtiyar, çocuk, çocuk bakmaz. Karşı gelenleri sopa, yaba, çapa ile perişan eder. Ağzı köpürür ve önüne geleni ısıtır. Ancak yüz kova su doldurduktan sonra sakinleşir..

FIRIN AĞASI:

Ekmek kıtlığında fırınlar önünde görünür. Birden dalıp ekmek almak için uğraşanları duman eder. Elindeki sepetle fırına dalıp yüz elli ekmeği bir çırpıda alır, yine bir kâbus gibi kayıplara karışır. Durumuna göre birkaç kere saldırma ihtimali vardır.

Bu ağalara benzeyen, plaj ağası, pavyon ağası, gazino ağası, sokak ağası gibi aha tipleri çoktur.. Ağa olmak için Ağa radyo kullanmak şart değildir. Edepsiz, ukalâ, medeniyetsiz, ayı gibi olmak yeter...

Perişan sporumuzu
kalkındırma kampanyası

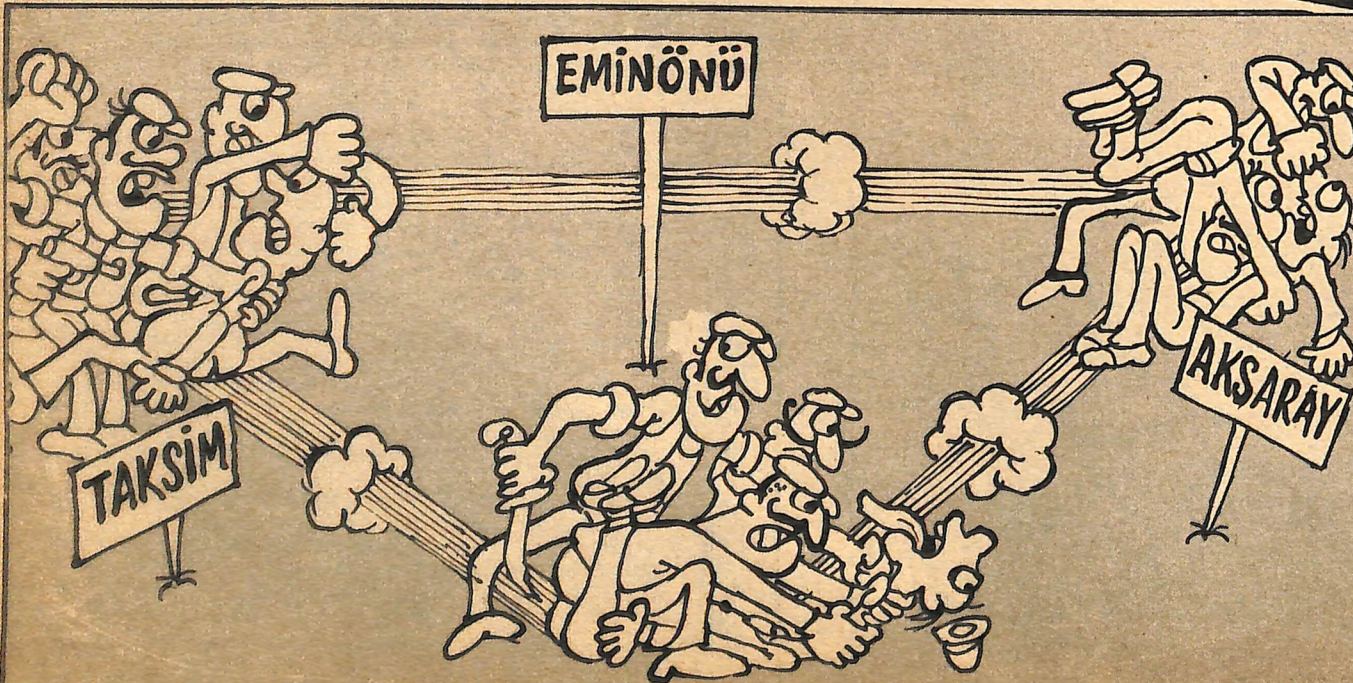
Çarşaf,
sokaktan
rekortmen
topluyor

OLİMPİYATLARDAN KAZANDIM
NE ALIRSAN 150...

Fahrettin Meraklıbahçe soruyor

**“Şeytan üçgeni
neresidir?”**

TABİİ ki cevap vermeden önce aklımız önce Bermuda'ya, sonra da son modaya kaçıyor. Fakat bu gerçeğe ışık tutamaz. Bizdeki şeytan üçgenini soruyorsun. Çaktım! O halde burnunu iyice çek ve dinle:

BİRİNCİ NOKTA: AKSARAY: Saat sekizi çeyrek geçe Aksaray'dan yola çıkan Rifki adında bir vatandaş, şeytanın arabasına binmiş demektir... Sarıcahan'de sıkışan trafik üç buçuk saatte Şişane'ye varır. Ondan sonra bir saat kadar da Taksim'e çeker...

İKİNCİ NOKTA: TAKSİM: Bütün cereyanların, araçların, tok ve açların taksim olduğu yerde Rifki, kaderinin zavallı çizgisine uyarak Şişli'ye gideceği yerde Eminönü'ne doğru koyverilir. Burdan iki buçuk saatte Karaköy'e varacağını sanması, şeytanın ona yapacağı kolaylığa bağlıdır.

ÜÇÜNCÜ NOKTA: EMİNÖNÜ: Şeytan Rifki'yi burda beklemektedir... Rifki bütün dualarına ve Tanrıya inanışına rağmen, Eminönü'nden Çemberlitaş'a üç saatte gider. Çemberlitaş'ta sıkılıp araçtan inmesi ve yaya olarak Aksaray'a gitmesi halinde şeytan onu araklıyacak ve Koska'da maalesef bir arabanın altında gayet zarif bir şekilde kalacaktır...

SPORDA durumumuz belli. Güreşçimiz minderden kalkmıyor, boksörümüz dayak yemekten bıkmıyor.

Yüzücümüz havuzu taşıyor, koşucumuz yolları şaşıyor.

Oysa meslek sahibi olup da, spor yapmaya fırsat bulamayan, bu nedenle madalya alamayan ne değerler var aramızda. Yeter ki seçmesini bilelim, yeni rekortmenleri uygun mesleklerden seçelim.

BELEDİYE ZABITASI

Önüne bir simitçi saldın mı, zabıta memuru çöşar. 100 metreyi, dokuz saniyenin altında koşar.

LAHMACUNCU - TURŞUCU - İŞPORTACI

400 engellide rakipsizdirler. Üstelik koşmaları için ekip göndermeye

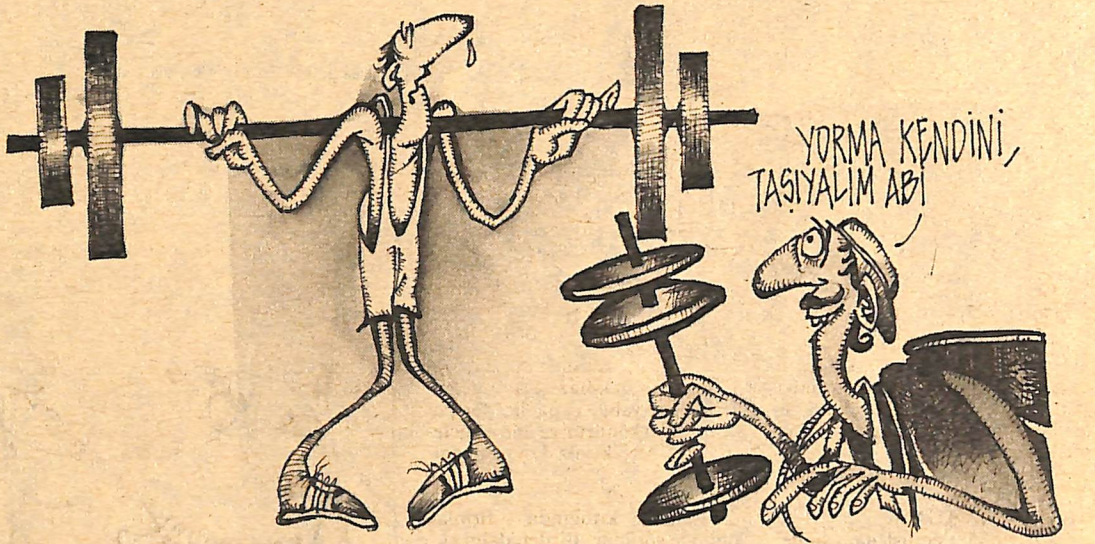
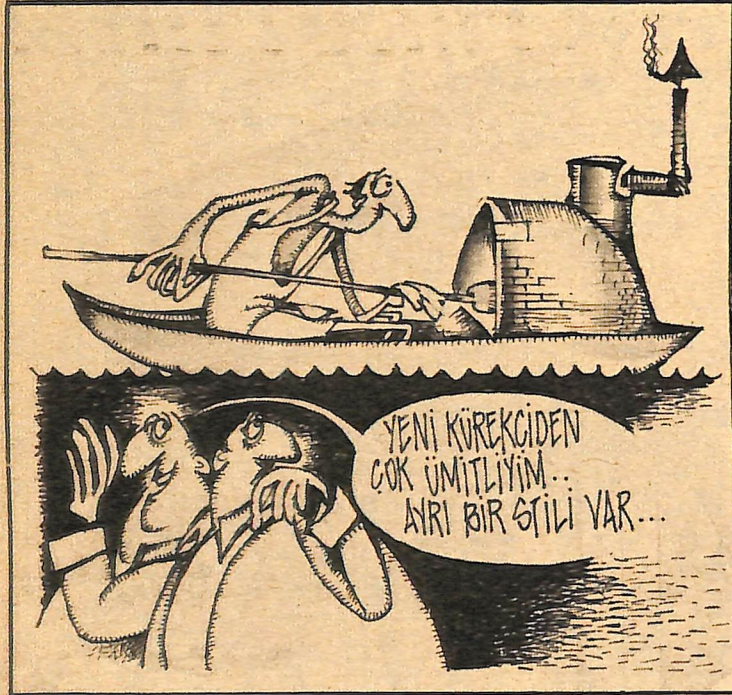
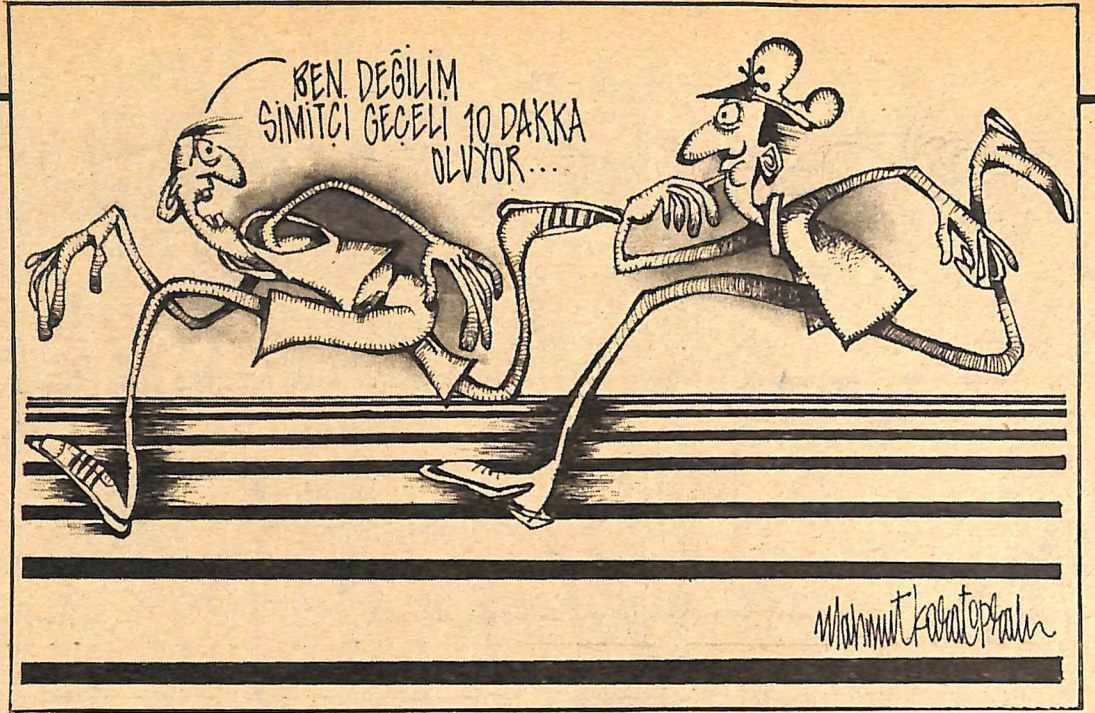
de gerek yoktur. "Sısst, geliyor!" diye şöyle bir sinyal verilir, 36 saniyenin üstündeki tüm rekorlar egale edilir!

SIRT HAMALI

Halterde rekor dayandıramazsınız. Fakat öncelikle kaldıracığı ağırlığı önüne koyacaksınız, sıkı bir pazarlığa daleceksiniz. Fiyatta uyuştunuz mu, aldığı sonuca kendiniz de şaşıp kalacaksınız.

FIRINCI

Havanın yağışlı olduğu bir zamanı kollayacaksınız, bu millî kürekçilerimizi uluslararası yarışmalara yollayacaksınız. Pişmiş, pişmemiş, gramı tutmuş, tutmamış demeden günde birer ekmek çıkaran bu usta eller küreğe bir sarılır, rekorları da madalyaları da bir solukta alır...

Çizen: Celal KANDEMİROĞLU

İşte geldi Mesut , artık Yahya' yı unut

TANRIYA şükürler olsun! Allah nihayet bu mürveti de gösterdi bizlere.

Meğer bir sevgili yeğenimiz, bir ciğerparemiz daha varmış. Gazetelerde resmini görmediniz mi? Hem de renkli fotoğraflarla, birinci sayfalarda...

Sayın Başbakanımız Süleyman bey, sevimli ve gözlüklü bir genç adamın hasta yatağına eğilmiş, soruyor: -Geçmiş olsun yeğenim. Nassın bakalım?

Genç adam, Süleyman beyin Nazmiye hanım tarafından yeğeni olan gayetle sempatik Mesut bey... Mesut Şener yavrumuz... Nuru-aynımız, bitanemiz... Hangi bitane?.. İnsaf... Şu "büyük" Türkiye'ye bir yeğen yetiştir mi?

Bu büyük melmeket tek yeğenle idare edilir mi hiç?

Hangi birine koşacak, hangi birine yetişecek Yahyacık?.. Üstelik şimdi de asker... Ama "Asker oldum, piyade" değil, bahriyeli bizim Yahyacık...

Her gün:

"Yavuzun direkleriııııı... Sunda-dandır, suntadan!" diye şarkılar söyleyerek, sert adımlarla talimler ediyormuş...

Evet... Gemilerde talim var, suntuacıdan yarım var!

Eskiden Türkiye bir "Damatlar ülkesi" idi. "Damat"ı Hazreti Şehri-yar'ı vardı. Yani padişahın damatları...

Sarayın açıcıları, helvacıları, çeşnicibazıları gibi sultan hanımların havan ve tokmak işleri ile uğraşan bir sınıf...

Büyük Türkiye'mizin ikinci yeğeni, Balkanların en lüks hastanesinde, böbrekten yatmakta...

Bir odasını görerseniz... Bir odasının halini görerseniz. Çiçekçi dükkânı vallahi. Hani semt bankalarının aç-

lış törenleri olur ya. Sokağa, kaldırımlara kadar taşan çiçeklerle. Aynen öyle... Her tarafta gladiyüsler, karanfiller, güller, hatta ve hatta orkideler. Masaların üstünde şokola kutuları, bonbon kutuları, madlen kutuları...

Yanık vücutlarına dekolte elbiseler giymiş, dünya güzellerinden daha güzel nefis kadın ziyaretçiler. Ağzlarında, patlıcan dolması gibi kocaman ve kokulu pürolarla dolaşan, emretmeye alışkın erkek ziyaretçiler.

Hasta odası değil, bir zıf odası havası. "Gelin kim?" diye sorabilirsiniz.

Vah benim Kurabiye Hastanesinde (Gureba Hastanesinin meşhur ismi) yatan kimsesiz yeğenim...

Evet. Yeğenimiz Mesut'un mesut odası, güzel ve mesut ziyaretçiler, güzel çiçekler, nefis şokolalarla dolup taşarken, yalnız biri eksik. Protokol icabı gelmesi gerekli bir ziyaretçi. Namık Kemal Şentürk. İstanbul Valisi... Yeryüzünde tek "3 böbrekli Vali"... Ortada yok.

Eeeeeee... Sevgili yeğenimizin de bir böbreğe ihtiyacı var. Değil mi?

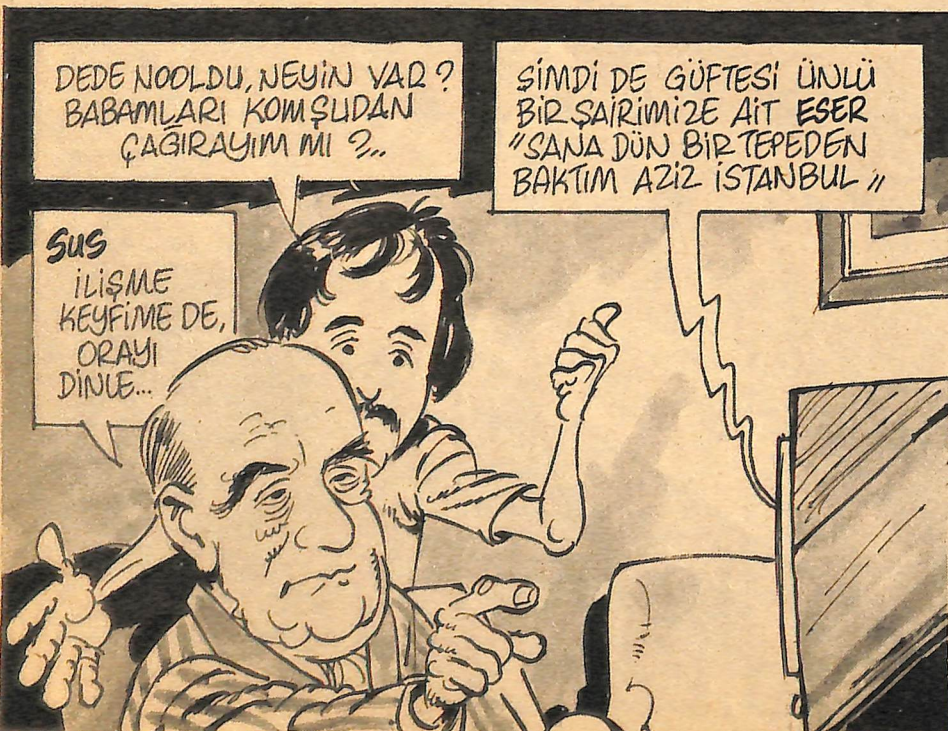
Ne olur, ne olmaz... Vali beye hasta odasından: "Buyrunuz ameliyat salonuna" diyebilirler. Oysaki bunca kokteyl, bunca açılış töreni. Bir Valiye üç böbrek bile az gelir.

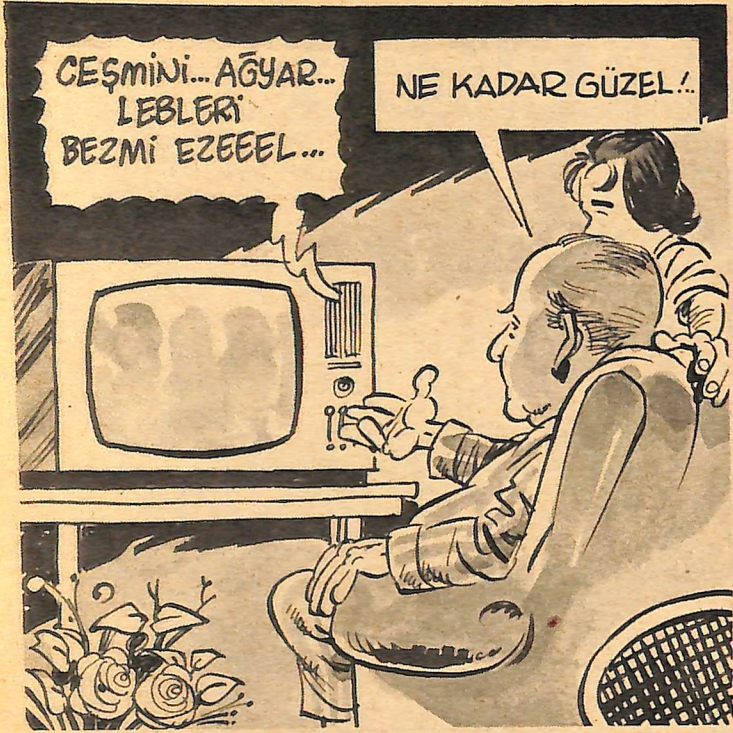
Sonra efendim, böbrek bu. Sunda değil ki...

Onun için göremedik Namık Kemal beyi... Sadece odanın duvarında bir Namık Kemal resmi vardı. Eski Namık Kemal...

SANAT MÜZİĞİ KONSERVESİ

Yazan: Kandemir KONDUK

CEŞMİNİ... AĞYAR...
LEBLERİ
BEZMİ EZEEL...

NE KADAR GÜZEL!...

FİRÂKIM... BİKARAR... VUSLAT...
SERÂPÂ SERV-İ REVANIM...
FÜSUNKÂRIM... DERLUNUM...

DEMİNKİ ŞARKININ
ÖZÜNÜ ANLAYA-
MADIM... BUNUN
DA SÖZÜNÜ AN-
LAYAMIYORUM...

DUY, DUY DA İBRET
AL... BİZİM ZAMA-
NIMIZDA İŞTE
BÖYLE ŞARKI -
LAR VARDI...

İYİ AMA DEDE-
CİM, ŞİMDİ
SİZİN ZAMANI-
NIZ DEĞİL Kİ...

HADİ ORDAN, HADİ... ALLAH RAZI
OLSUN KARATAŞ EFENDİDEN...
BİZİM YAŞIMIZDAKİLERİ ÇOK
DÜŞÜNÜYOR...

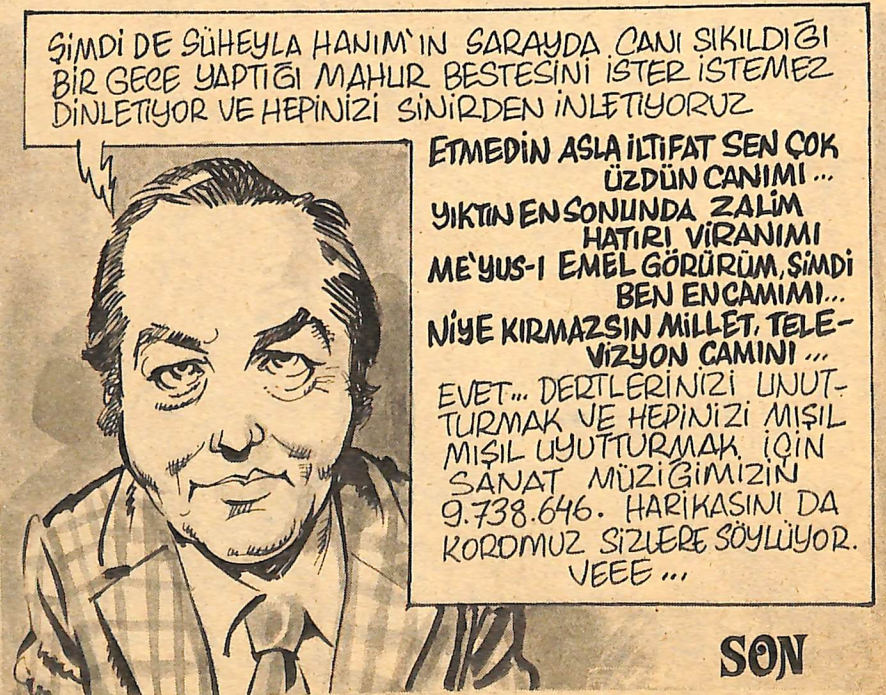
BEN DE NE DÜŞÜNÜYORUM
BİLİYOR MUSUN; ACABA
ANLAMINI BİLMEYİŞİMİZ
BU ŞARKILAR HALKIMIZA
NE DİYOR?..

AYOL NE DİYECEK... EFENDİME SÖÖLÜLÜM...
SENİN GÖZLERİN, SENİN SAÇLARIN, SENİN
SEVGİN... BENİM AŞKIM, BENİM İSTIRABIM VS.
DİYEREK AŞKI DİLE GETİRİYOR...

NE AŞKI BE DEDE, NE AŞKI... İKİ KİŞİNİN AŞKIN-
DAN TOPLUMA NE?.. HALKIN AŞKI, ÖZLEMLERİ,
HANI NEREDE?..

ŞİMDİ DE SÜHEYLA HANIM'IN SARAYDA CANI SIKILDIĞI
BİR GECE YAPTIĞI MAHUR BESTESİNİ İSTER İSTEMEZ
DİNLETİYOR VE HEPİNİZİ SİNİRDEN İNLETİYORUZ

ETMEDİN ASLA İLTİFAT SEN ÇOK
ÜZDÜN CANIMI...
YIKTIK EN SONUNDA ZALİM
HATIRI VİRANIMI
ME'YUS-I EMEL GÖRÜRÜM, ŞİMDİ
BEN ENCAMIMI...
NİYE KIRMAZSIN MİLLET, TELE-
VİZYON CAMINI...

EVET... DERTLERİNİZİ UNUT-
TURMAK VE HEPİNİZİ MIŞIL
MIŞIL UYUTTURMAK İÇİN
SANAT MÜZİĞİMİZİN
9.738.646. HARİKASINI DA
KORUMUZ SİZLERE SÖYLÜYOR.
VEEE...

SON

50 yaşı bitirirken

Ümit Yaşar OĞUZCAN

Beni çarşıdan falan almamışlar, leylek de getirmemiş. Dünyaya gelişimi doğrudan doğruya anamla babama borçluyum. 50 yıl sonra her ikisine de teşekkür mü, yoksa teessüf mü etmem gerek? Bilemiyorum!

Bu mutlu olayı, çok sonraları bir şiirimde şöyle anlatmışım:

**"Pederin bir gafleti
Ebenin marifeti
Verdiler emaneti
Çıkageldim dünyaya."**

Annemle babama en büyük kırılgılığım; bu konuda benim fikrimi almamış olmalarıdır. Olacak iş değil! Hâlâ aklım almaz bu konudaki boşalmalarını, beni adam yerine koymayışlarını... Oysa; insan nezaketten olsun bir sorardı: "Evlâdım acaba dünyaya gelmek ister misin? Oğlumuz olmak şerefini bizlere verir misin?" diyerek... Neyse, fazla da durmaya- lım bu konunun üstünde. Olur olmaz

kurcalamayalım. Bakarsınız çapanoğlu çıkar altından. Hep ben çıkacak değilim ya!

Rivayet olunur ki: 1926 yılının 22 ağustosunda Tarsus'un Sofular mahallesindeki ahşap ve köhne bir evde gözlerimi açmışım. Pek gözü açık sayılmazam ya, neyse... Hane numarası: 33, cilt numarası: 2, sayfa numarası: 127. Kimlik belgemde böyle yazıyor.

Rahmetli babam kafa kağıdımı çıkartırken açık gözlemlik edip 1926 yerine, 1927 yazdırmış doğum yılımı.

Asker ocağına bir yıl geç gideyim diye yapmış bu işi. Oysa ben bir böbreğim alındığı için, hiç askerlik yapmadım, iyi mi?

Anamla babamın ikinci çocuklarıyım. Birincisi de oğlanmış! Pardon! Erkekmiş... Sanırım birkaç aylıkken ölmüş. O yüzden benim göbek adımı Yaşar koymuşlar. İyi de etmişler. Kötü şartların ve benim bütün olum-

suz çabalarına rağmen, işte; yarım yüzyıl yaşadım. Büyük bir aksilik çıkmazsa; 10-15 yıl daha yaşarım herhalde? Böylece adım beni, ben adımı ele güne karşı mahcup etmemiş oluruz.

Göbek adımı Yaşar koymuşlar ya pek de iyi etmiş sayılmazlar. Çünkü; bu yüzden 15 yıla yakın bir zamandır, Yaşar Kemal'le pek içli dışlı olduk. Çoğu kez beni o, ya da onu ben sanıyorlar.

Babalarımız, ilerde ikimizin de ünlü kişiler olacağımızı düşünememişler galiba. Ya da rahmetli arkadaşım Orhan Kemal'in dediği gibi: Yaşar Kemal dostumuz onun Kemal'ini, benim de Yaşar'ımı alıp çıkmış ortaya. Neyse, insafli davranmış da Ümit'imi almamış! O zaman ben ümitsiz ne yapardım?

Tarsus'ta havalar pek sıcak olur ağustos ayında. İnsan o sıcaklarda değil çocuk doğurmak, doğmuş çocuğu kucağına alıp sevmek bile... Aferinane! Dayanıklı ve inatçı kadını- mış; sıcak mıcak dinlememiş, doğurmuş beni...

Ben, onu bu zahmetinden ötürü

pek pişman etmedimse de, şahsen dünyaya geldiğime zaman zaman hayli pişman olduğumu saklamaya- cağım. Biliyorum; şimdi bu satırları okuyan anam: "Evlâdım, benim ne suçum var? Tanrı böyle istedi." diyecektir. Oysa ben çoğu şiirlerimde, rubailerimde bu densizliğinden ötürü Tanrıya da sitem ettim.

Uzun yıllar önce: **"Gel diyorum, gelmiyorsun
Bağırıyorum, işitmiyorsun
Ne haldeyim bilmiyorsun
Miyop musun
Hipermetrop musun Tanrım
Hiç beni görmüyorsun!"** demişim. İyi de etmişim. Doğrusu; açık gözlü olmadım; ama açık sözlülüğü de hiçbir zaman elden bırakmadım.

Çoğu insanlar anılarından söz ederken, "Benim hayatım bir roman- dır" diye başlarlar nedense! İnsanlar- dan ayrıldığım birçok noktadan birisi de bu! Çünkü; benim hayatım roman değildir! Şiirdir benim hayatım... Daha doğrusu kalın bir şiir kitabıdır.

Yoksa şiir gibi güzel bir hayat ya- şamadım asla! Fakat 50 yıllık yaşa- mımın 40 yılında şiir vardır. Yaşa- mım boyunca her insana, her olaya

şair gözüyle baktım. Her yerde şiir aradım ve her şeyin şiirini yazdım he- men hemen. 20 yıl önce "Hikâye" adlı bir şiirimde dünyaya gelişimi şöyle anlatmışım:

**"Yıl 1926 ağustos ayı
Tarsus'ta Sofular mahallesinde
Allar giyinmiş bir kadın
Doğum sancıları çeker
Çeker ya."**

**Toplanır konu-komşu
Evde bir telâş bir kıyamet
Elleri nur olsun ebe hanımın
Çıkagelir fakir dünyaya
Gelir ya."**

**Nur topu gibi bir oğlan çocuğu
Güzel mi güzel, beyaz mı beyaz
Anasının kibirinden yanına
varılmaz
Ağzı kulaklarına varır peder beyin
Varır ya."**

**Çifte çifte maşallahlar boncuklar
Kaynar lohusa şerbetleri güğüm
güğüm
Hayır dualarının bini bir paraya
Bir de isim konur fukaraya
Konur ya."**

Bir hiciv şairi olarak bugüne de- gin pek çok kişiyi hicvettim. Elime sağlık!

İnönü'den, Menderes'ten tutun da, çağımızın mizah ustası Süleyman beye kadar pek çok ünlü kişi, bu yeteneğimden nasiplerini almışlardır.

Hatırlarım: Hiciv yazmaya başla- dığım 1955 yılında önce kendimi hic- vetmişim, ilerde laf olmasın diye:

**"Ulan Ümit Yaşar Oğuzcan
Ulan hergele
Ulan ekşimsi ayran
Ulan düdüklü tencere"**

**Edebiyat senin neyine
Behem mantar kafalı
Behem çengelli iğne
Behem çamaşır mandalı"**

**Ne desem azdır sana
Behem hacıyatmaz
Bırak şiiri bir yana
Ulan adam ol biraz!"**
mısrallarıyla, bana hıncı olanların yü-

reğine su serpmişimdir. Karşıtlarım bu hicviyeyi zevkle ezberlemişler, ke- limelerin üstüne basa basa söylemiş- lerdir her yerde. Şimdi, ne zaman ku- lağım cınlasa, yine bir yerlerde bu mısraların okunduğunu anlarım.

Karşıtlarımın özenle üzerinde durdukları bir konu da, uzun yıllar önce birkaç kez intihara kalkışmış ol-

mamdır. Eee... Ne yapacaktım yani? O biçim insanların da yaşadığı bir dünyada, insanın ister istemez canın- dan bezdiği anlar oluyor.

50 yıllık yaşantım için "hayli renkli geçti" diyebilirim. Fakat ne- dense siyah-beyaz daha çoktu. Özel- likle siyah!

Günümüzün modasına uyarak burada bazı istatistikî rakamlar ver- mem, doğru olacak galiba. Böylece 50 yıllık yaşantımı benim anlatmam, sizin de anlamanız kolaylaşmış olur.

Geçirdiğim çeşitli kazaların topl-

mı; 11. Ayrıca 3 ameliyat, 1 de en- farktüs var.

Sayısını hatırlayamayacağım ka- dar çok sevdiğimi sandımsa da, ger- çekte, 2 kez aşık oldum, 28 yıldır 2 oğlumun anasıyla evliyim.

30 yıldır çeşitli işlerde çalıştım; fa- kat asıl mesleğim bankacılık oldu. Yazdığım istifa mektuplarının sayısı 21. Yazıp da göndermediklerim hariç tabii.

Bugüne değin 33'ü şiir, 4'ü yazı olmak üzere 50 kitabım yayınlandı.

Boyum 1.60, kilom 69, tek böb- rekliyim, demiştim daha önce. Keke- meyim de... Burada biraz duralım. Çocukluk ve ilk gençlik yıllarımın üzüntüsüyü kekemelik. Yıllar yılı herkes gibi konuşamadığım için ka- hrolmuşumdur. Bu kompleksi uzun yıllar sonra yenebildim ancak! Keke- melik ve ben giderek alıştık birbiri- mize. Şimdi o benden hoşnut mu bil- mem; ama ben onsuz yapamam gay- ri. Şairliğim gibi kekemeliğimden de vazgeçemem.

Neden bilmem, zaman zaman adım sarhoşa, ayyaşa çıkmıştır; ama akşamcı bile olamamışım. Neden- se, çağdaşım ozanların aksine, içki- le başım pek hoş olmadı.

Fakat bu 50 yıl boyunca hiç sar- hoş olmadığım anlamına gelmez. Ol- dum elbette ve ola ola:

**"Bütün sorun:
İçmek ya da içmemek değil!
İçilince küçülmek,
Küçülince içmemek..."**
cevahirini yumurtladım bir gün.

50 yaşımı dolduracağım şu gün- lerde ilk kez şiirsiz yazmak istedim yaşamımı. Görüyorsunuz: Yine ol- madı. Şiirle ben birbirimizden kop- mıyoruz nedense. Her zaman her yer- de birlikteyiz onunla. Belki de birbi- rimizi tamamlıyoruz.

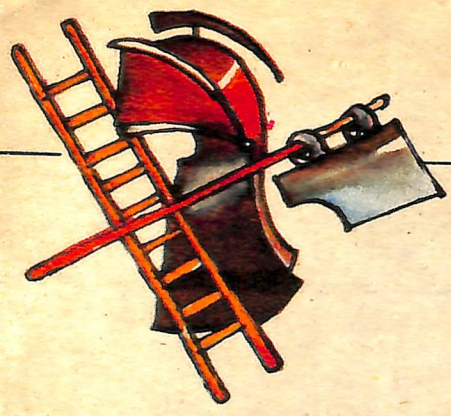
Tüm yaşam öykümü bilerseniz, 50 yıl nasıl direndiğime siz de şaşardı- nız, biliyorum. Doğrusunu isterseniz, bu işe ben de şaşırdım. Yirmisinde de, otuzunda da, kırkında da hiç um- mazdım kendimden bu yürekliliği, bu dayanıklılığı... Ne diyeyim? Oldu bir kere!

Allah taksiratımı, kulları da mü- nasebetsizliğimi affetsinler.

Bilmem kaç yılım kaldı şu yalan dünyada? Fakat ben de her insan gibi bir sona yaklaştığımı seziyor ve kendi kendime:

**"Doğdu Ümit Yaşar
Yaşadı Ümit Yaşar
Öldü Ümit Yaşar
İlahi Ümit Yaşar!"** diyorum.
Bakalım siz ne diyeceksiniz?

EKSTRA

Çarşaf

Yazan: Vedat SAYGEL Çizen: Mahmut KARATOPRAK

Yangın vaaar!..

HANLAR yanıyor, damlar yanıyor, ormanlar, harmanlar yanıyor!

Eğer yangınsız bir çevrede yaşıyorsanız, hayatınızda büyük eksiklikler var demektir. Gerekirse yatağınızı yorganınızı satın, hemen daha şenlikli bir semte taşınmaya bakın! Bilgisizliğinizi de kimseye çaktırmayın sakın. Sorun, araştırın, öğrenin.

YANGIN NEDİR? Ateşle eşyanın karşılaşması sonunda meydana gelen alev ve dumana "Yangın" denir. Seyirciler arasından, dâbir ispiyoncu çıkarsa, birkaç saat sonra belki itfaiye de gelir. Meraklılar seyre, dalar, su olmadığından itfaiye, hortum açıp toplama talimi yapar.

YANGIN NASIL ÇIKAR? Bir hayır sahibinin kişisel çabasıyla... Herhangi bir nedenle adamın tepesi atar, el kadar paçavrayı gazza buladığı gibi, ıyılık etmek istediği kimsenin hanını harmanını yakar!

YANGIN TÜRLERİ:

1- Elektrik kontağından çıkan

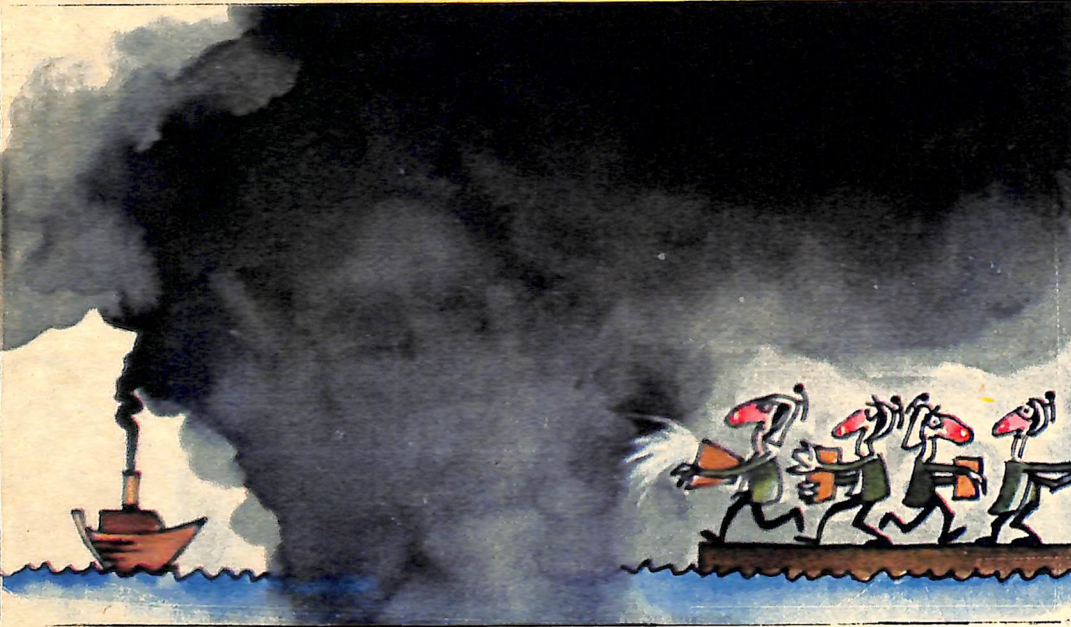
yangınlar: Bu türü denemek isterse-niz, kofradan aldığınız kaçak cereyanı taşıyacak hurda kordonları güzelce birbirine eklersiniz. Kolay yana-cak yerlere döşeyerek elektriğin gel-mesini beklersiniz.

2- Otobüs - minibüs yangınları: Bu yangınlar çoğunlukla uzun mesafelerde meydana gelir, biletçilerin ücretleri hemen toplamaları gerekir.

3- Faili ve nedeni meçhul yangınlar: Kibriti çakan meçhul kalır, polis gözaltına günahsızları alır!

Dersiniz bitti. El çıparak şarkı-mıza başlayalım öyleyse: "Yangın var, yangın var, hani suyu-muz? Kibriti çıkıp seyre bakmak eski huyumuz!"

STÜDYOMUZDAKİ YANGIN NEDENİYLE YAYINIMIZA BİR SÜRE ARA VERİYORUZ. ÖZÜR DİLİYORUZ!..

A' sı var, B' si var, C' si var, her vitaminin bir başka neşesi var!.

VİTAMİNSİZ bir vücut, şarapsız şişeye benzer derler. Biz bu lafı kimin dediğini bulup o herifi iyice bir benzeteceğimize, vitaminlerin arasında ufak bir dolaşma vaziyeti yapalım. Bakalım hangi vitamin, hangi vaziyete yarıyor. (Nuri Ekrem seni vitaminlerini yürüttüğün için arıyor.)

A VİTAMİNİ - Vücudun dengisini ve İbrahim'in yengesini ayarlar.

B VİTAMİNİ - Dokulara moral verir, üfler üflemez erir.

C VİTAMİNİ - Cana can katar, fazla safrayı atar, sirkede dağılır, ineklerden sağılır.

E VİTAMİNİ - Elektrik yüklüdür, aslen Ürgüplüdür.

F VİTAMİNİ - Filtre ödevigörür, üstünebasıncaödlür.

G VİTAMİNİ - Girdiği hücreleri şişirir, iyi köfte pişirir.

H VİTAMİNİ - Havalı ve civalıdır. Okside olmaz, güneşli havada solmaz.

I VİTAMİNİ - İdrar söker. Bazen de kum döker.

J VİTAMİNİ - Jandarmalara yarar. Vücuttaki vukuatı arar.

K VİTAMİNİ - Latif kokulu ve tadı hoştur, ortası boştur, koştur babam koştur.

M VİTAMİNİ - Vücudun mazotudur, karşılığı ise keklük otudur.

N VİTAMİNİ - Neticesi vücuttaki neticeyi almaktır. Böbreklere ayrıca su salmaktır.

O VİTAMİNİ - O vitamini bu vitamin sanmayınız.

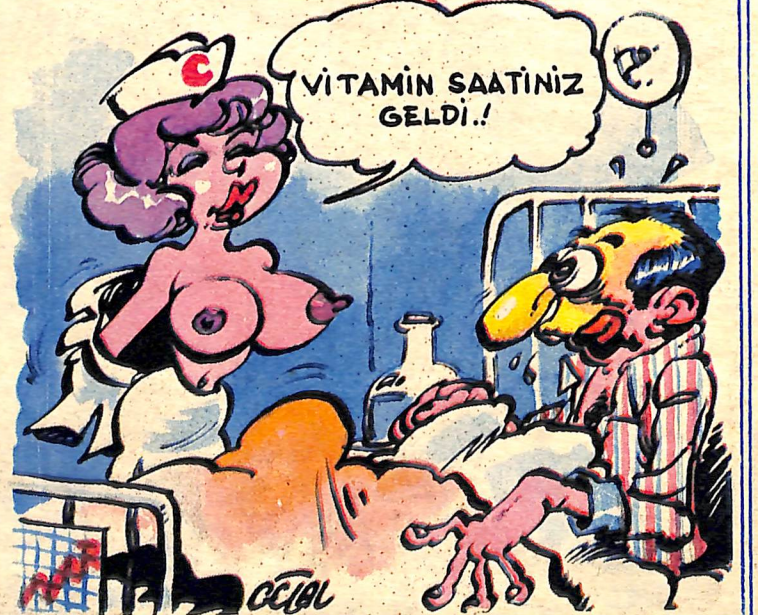
P VİTAMİNİ - Pilav ve zerdede yaşar.. Ver ordan yüz gram kaşar.

V VİTAMİNİ - Vitamin anlamında olduğu halde, vitamin değil, etamindir.

Y VİTAMİNİ - Yiyeçilere tavsiye edilir. Yukarı yoldan Beykoz'a gidilir.

Z VİTAMİNİ - Zarar, ziyan, zerzevat, zerdali ile alındığından, korkunç bir enerji ile adamı perişan eder. Fazla vitaminden adam, bir gün vakitsiz gider.

NOT - Bütün bu vitaminleri alırken yanınızda bir de kaşık bulundurun.

Sıkıntısı olmayan, henüz izni dolmayan, tatil yeri arayan, ülkeleri tarayan geziseverlerle birlikte Ticaret Bakanı'nı da atlatan çizerimizin aklına esti, makası kaptığı gibi, açılışından iki gün önce fuarın göbeğini kesti...

Yazan: Vedat SAYGEL Çizen: Bülent DÜZGİT

ULAN,
DAHA İLK YUDUMDA
KENDİNİ KAYBETTİN.
Bİ DE **BÜLENT ERSOY**'U
DİNLESEN İZMİR'İ
KAYBEDECEKSİN...

4 HAY DİLİNİ YİYİYİM...
ŞU YUMUŞAK SESİN DE
OLMASA, BU KAZIK FİYATLAR
NASIL YUTULUR...

YÜRÜ EFENDİ,
BEŞ ADIM GİTM
DİZLERİNİN
BAĞI ÇÖZÜLD
HEMEN..

ÇOMAR'IN
OLAYIM
ABLACIĞIM'

BU BAYAN, PAVYONUNU
KAYBETMİŞ ARKADAŞLAR.
HADI GELİN,
YOLUNU BULMASINA YARDIM
EDELİM ...

LÜTFEN
ASILMAYIN.
MESAIM BİTMEDİ
DAHA...

NE PAHALISI BE...
BEŞ LIRAYI EKMEK
İÇİN ALIYORUZ...
KÖFTE CABASI...

HEY GİDİ DÜNYA
HEY!
ŞU FUAR DA OLMAS
DİĞİMİZİN FARKI
VARAMAYACA

ZIR

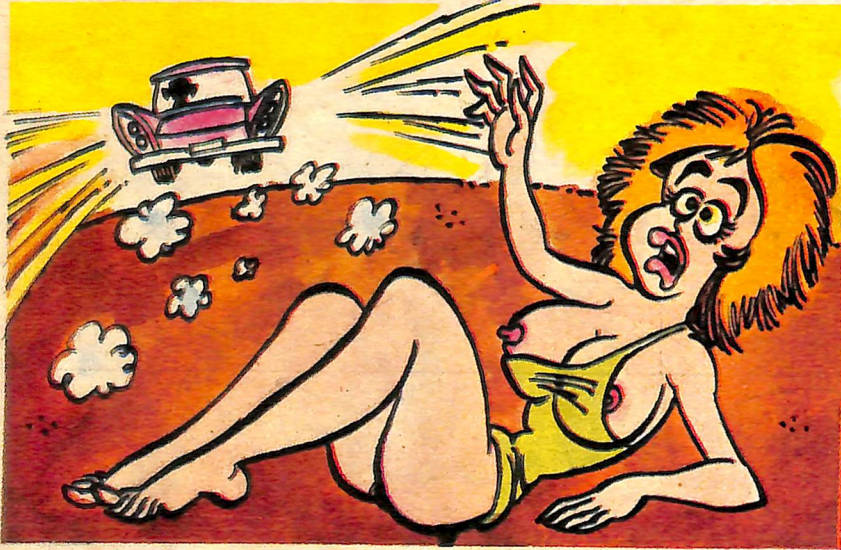
Karışık

Sahibi:
Muhsin Vanilya
Yz. İş. Md:
Naci Çilekli
Külâh Md:
Ali Kaymakoyduk
Muhabiri:
KANDEMİR KONDUK

DONDURMAYI ÇOK YEME NİYE AZ KOYDUN DEME

Anne - babalar , dikkatli olun!...

Bir yavruyu dondurmaya kandırdılar

SICAKLARDAN bunalan ve içi dışı alev alev yanan S.L. ismindeki bir yavrucağ, dün hain ruhlu, orta boylu bir cani tarafından bir külâh dondurma ile kandırılmıştır.

Yolda rastladığı minik kıza önce dondurma alan, sonra da kıza arabasına atan gözü dönmüş sanık, yavrucağı perişan ettikten sonra, çekip gitmiştir...

YAVRUCAK BAĞIRIYOR

İşte bu sırada talihsiz yavrucağ çığlıklar atmaya ve "Bir külâh dondurmaya kurtarır mı lan, 150 kâğıt isterim!..." diye bağırmağa başlamıştır.

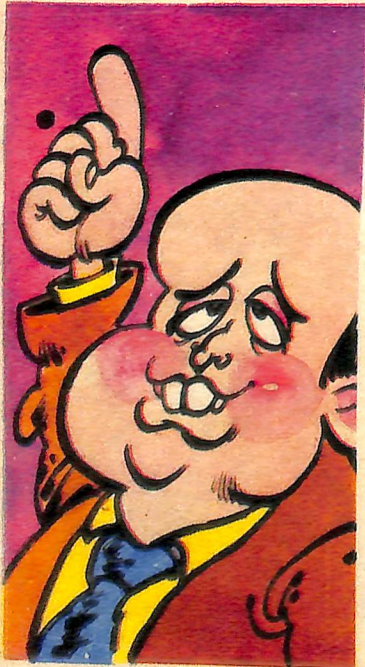
Yavrucağın çığlıklarına yetişenler sadist canavarın arabası ile uzaklaştığını, S.L.'nin ise "Altındaki arabaya tavlardım, bir külâh dondurmaya avlandım" diye ağladığını görmüşlerdir.

Soldaki resimde dondurma kurbanı yavruyu görüyorsunuz. Yavrum benim!...

SICAK RESİM

Bu kadar soğukluğun arasında bu resmin ne işi mi var?

Bu resmi, sayfayı kurtarmak için koydük. Hani, sıcaklık olsun diye...

ihbar üzerine aranan dondurmacıda Külliyetli miktarda külâh bulundu

Savcılığa yapılan bir kaçakçılık ihbarını değerlendiren ilgililer, uzun ve yorucu bir aramadan sonra seyyar dondurmacı Hüsamettin'in arabasında çok sayıda külâh bulmuşlar, bir zabıt düzenleyerek hepsine el koymuşlardır.

Neye uğradığını şaşırarak dondurmacı, direnmek istemişse de, kısa zamanda zararsız hale getirilmiş, öfkesinin yatışması için sattığı dondurmalar zorla kendisine yedirilmiştir.

Geç saatlerde sanığı serbest bırakan ilgililer, bir yanlışlık olduğunu bildirmişler, telefonun başında şekerleme yapan nöbetçi arkadaşlarının "Silah"ı "Külâh" anladığını söylemişlerdir.

En dondurucu dondurma bilmeceleri

SORU: Çilekli dondurmaya kim sevmeyiz?

CEVAP: Doğru, kim sevmeyiz? Herkes sever!

SORU: 6 kişi bir külâhtan dondurma yemeye kalksa ne olur?..

CEVAP: Valla, çok ayıp olur...

SORU: En talihsiz dondurma hangi dondurmadır?

CEVAP: Maraş'ın dövme dondur-

ması.

SORU: Dondurma tenekesine fare düşse ne olur?

CEVAP: Üşür.

SORU: Bir dondurmacınn yaşı nerden belli olur?..

CEVAP: Nüfus kâğıdından...

SORU: Bu soğukluğa devam edelim mi?

CEVAP: Yeteer... Üşüdük artık. Yeteer!..

Donmuş başyazı

(Dikkat!.. Önce burasını okuyun, sonra gazetemize bozulun!..)

Sevgili okuyucular, Dondurma ne demektir? Ne meyve, ne yemektir...

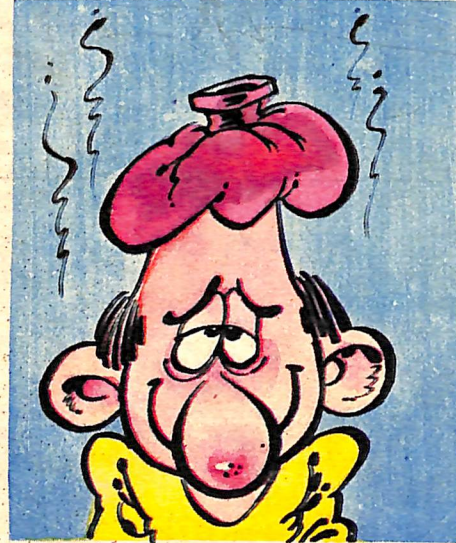
Dondurma soğukluktur. Öyleyken, onu yine severiz. Sıcak yaz günlerinde hep dondurma isteriz.

Demek ki, sırasında soğukluğa da gereksinime duyar insanlar.

Bu yüzden, bu haftaki gazetemizde bol bol soğukluk var. (Sanki her hafta yok mu?) Evet, şimdi özel olarak dondurduğumuz ve külâha doldurduğumuz dondurma.. (pardon) haberlerimizi bir görelim. Biiir... Hep birden sevinleyelim...

Sıcakta sinirlenmeyin!

Yaşlı dondurmacı kafayı üşüttü

40 yıllık dondurmacı-lardan Arnavut Muammer dün satışa geldiği Beşiktaş Kadınlar Havuzunun kapısında kafayı üşütmüştür.

Havuzdan fırlayan ve dondurma almak için uğraşan mayolu dilberlerin arasında kalan yaşlı dondurmacı, "Az koydun, daha çok koy!" "Ben önce geldim, önce bana koy!" diye bağırarak kadınlarla, "More varmışsınız üzerime, ben yaşlı-başlı adamımdır. Telâşlanmayın baa.. Kuyarım epinize yavaş yavaş. Acele itmayın!" diye haykırmışsa da, biki-nili güzellerin ısrarı ve havanın sıcaklığı yüzünden birden keçilerinin hepsini kaçırmıştır..

Donuk bir açıklama

Dün belediye otobüsünde yaladığım şeyin çikolatalı dondurma olmadığını, çünkü dondurmaların tek başına otobüse binmedikleri gibi, kolsuz bluz da giymediklerini bana hatırlatmak nezaketini gösteren ve ağzımı burnumu cuma pazarına çeviren hanımefendiye teşekkürlerimi belirtirken, onun da kendi cebi sanıp, benim çeketin cebine elini daldırıp daldırıp tuzlu fıstıklarımı bitirdiğini alenen açıklarım. Hayatta herkes yanılabilir.

Hakkı Cesaretaldı

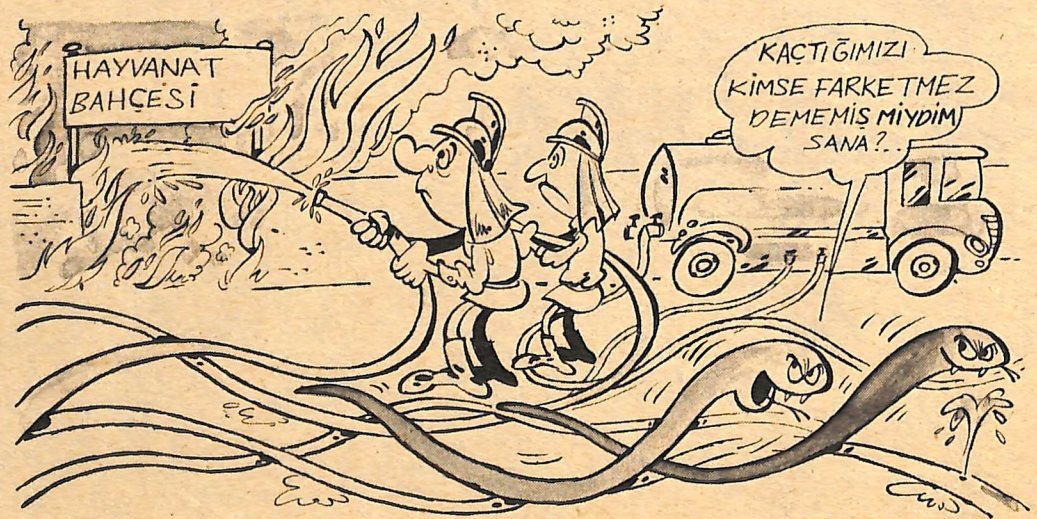
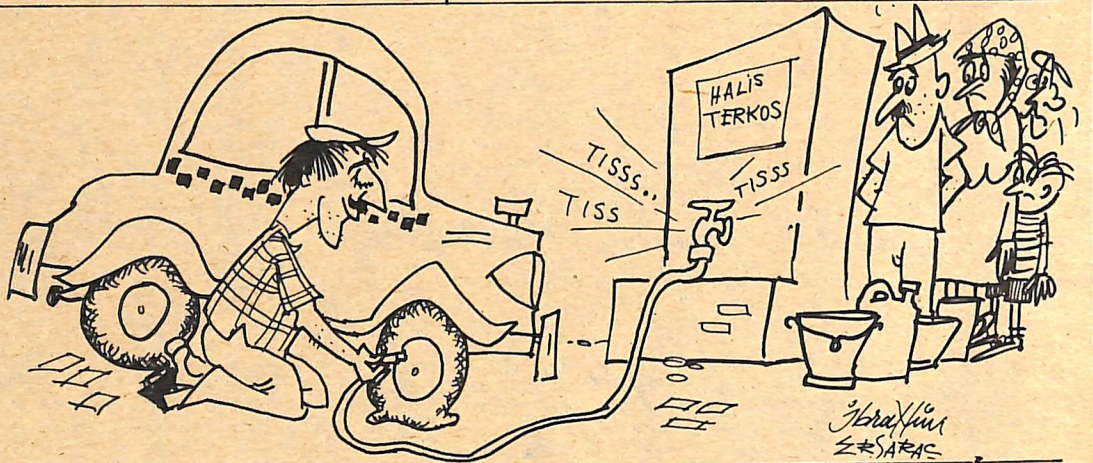
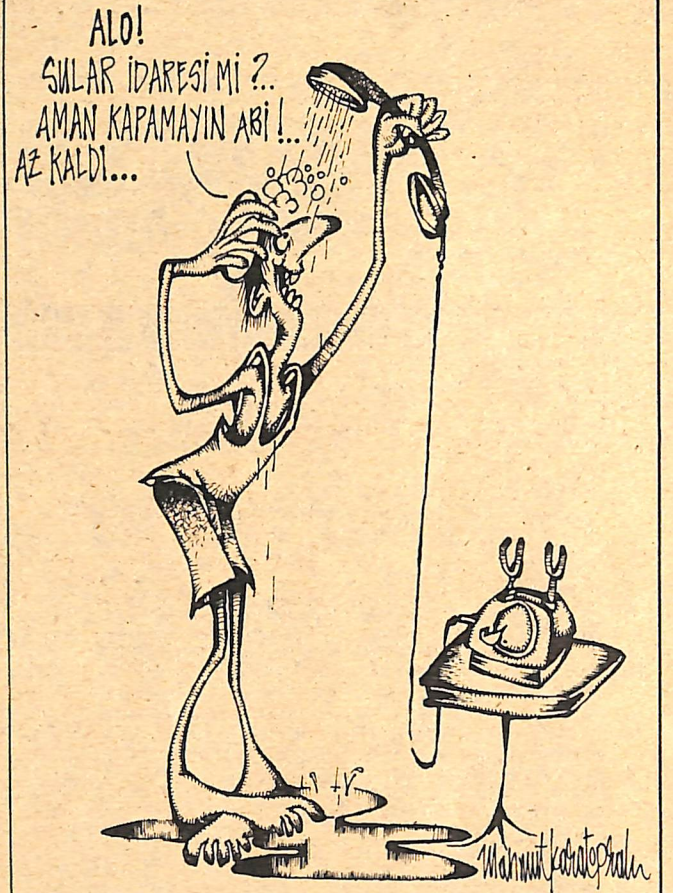
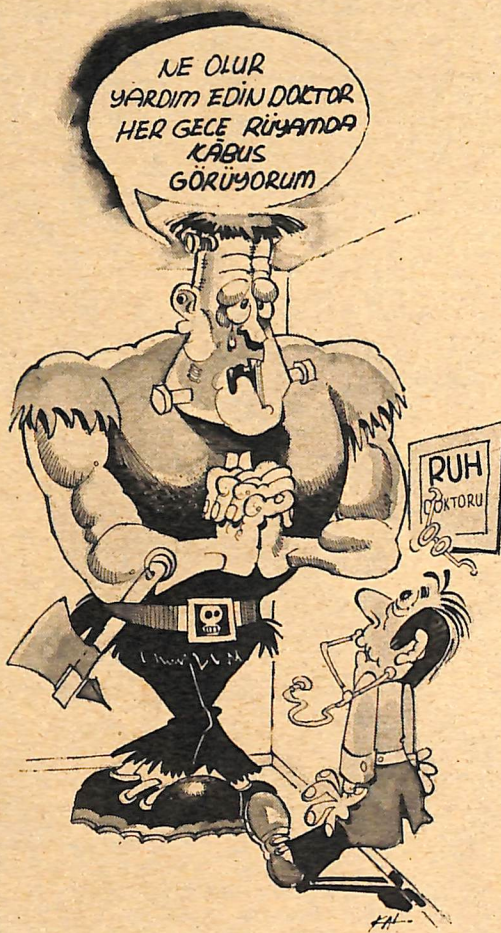
Soğuk bir ilân Satılık dondurma arabası

Rekabetten kaçıp, bizim mahalleden biraz uzaklaşıp, buraya geldim. Ama, fena zarar ettim. Mallar elimde kaldı, kimse gelip dondurma almadı.

Bu yüzden arabamı satıyorum. İsteklilerin "Penguen Niyazi" rumuzuna yazmaları veya eşarpları...

© Türkiye'de yayın hakkı Çarşaf dergisine aittir

Janjanlı- ilânlar

Sünnet düğünü

Oğullarımız Şahabettin ile Sena-dettin'in otuz ikiser yaşında olmalarını vesile bilerek ve ailemizin emek-tar sünnetçisi Recai Keskintaraf ta-rafından bilhassa büyük bir itina içinde keseceği anlaşıldığından ve bu sünnet cemiyeti vesilesiyle eş, dost, akraba ve düşmanlarımızın bir arada

olmalarını rica ederken hediye getirecek olanlara bilhassa oğullarımızın otuz bire girmelerini düşünerek onlara ne münasip gördüklerini kendileri düşünsünler.

Annesi ve Babası

NOT: Sünnet düğünümüzde yemek, pasta, limonata falan yoktur. Davetliler sadece birer çay ile savılacaktır. Kimseyi avatandan doyurmaya niyetimiz yok!..

★ NİŞAN ATMA

Nişanım Hasan'ın çok tuhaf ve terbiyesiz bir hareketine sinirlenip nişanı attım. Fakat nereye attığımı hatırlamıyorum. Attığım yere de bir nişan koymadım. Hasan, lütfen attığım nişanı ara, bul ve geri ver. Ben pişmanım: İnsan nişanlısı gibi yokmuş bilhassa...

Rukiye Nişantaşı

★ ACELE SATILIK - YANLIŞ ANLAŞILMASIN (ACELE) SATILIKTIR

★ TEMİZ VİCDANLI

Deri cüzdanlı - anlı - şanlı ve birazcık da Vanlı bir gencim. Maksadım temiz bir hisle birleşmek üzere olduğum bir kızla rastlaşıp ancak güzel bir yuva kuruncaya kadar bizzat kendi huzurum için olabilirse de.. (Arkadaş, önce sen konuşmasın öğren, sonra evlenme ilâm ver.)

tipler

CETİN ALTAN

Bir eski yazar daha

DEVİRİN en ünlü mizah yazarıydı. Yedi - sekiz dil bilir, Fransızca'yı, Fransızlardan iyi konuşurdu. Eski İstanbul üstüne tatlı romanları vardı. Ayrıca Daudet'den esinlenerek palavracı bir Acem tipi yaratmıştı. Acemin serüvenlerini katıla katıla gülerek okurdu. Haf-talık bir mizah dergisinde hikâyeleri, günlük bir gazetede fıkraları yayınlanırdı. Okuduğum lisenin edebiyat öğretmeniydi. Vaktiyle yine aynı lisede babamla uzun yıllar sınıf arkadaşlığı etmiştim. Eski ve köklü bir aileden geliyordu. Dede-si, Sultan Aziz döneminin, ünlü nüktedanlarından ve önde gelen kişilerinindendi. Babası Tanzimat Edebiyatı'nın ilk Türk romanını yazmış, nazırlıklarda bulunmuş, çok ünlü bir ozanydı. Kendisi de uzun süre Atatürk'ün özel kalem müdür-lüğünü yapmış, dış ülkelerde diploma olarak çalışmıştı.

Keyifli olduğu zamanlarda Arnavut, Laz, Kürt, Boşnak, Çerkez, Acem, Arap, Ermeni taklitleri yapar, canı daha da isterse, bu şivelerle Fransızca konuşurdu.

Dilini pek tutamadığı için, tırmandığı doruklardan tepe taklak uçurumlara yuvarlanmıştı. Örneğin Polonya'da Elçilik müsteşarı-ken, bir akşam rakı sofrasında:

-Almanya'yı Hitler, bizi de itler idare ediyor, dediği için geri çağırılmıştı.

CHP kodamanları, taklit ve alaya meraklı olduğu için, kendisine pek güvenmezlerdi. O yüzden de çok istediği halde bir türlü mebus olamadı.

Ben kendisini tanıdığım zaman özel bir evi yoktu. Tokatlıyan ote-linde oturuyordu. Sabahları otelin barına uğrar, viski bardağında

duble rakı içerek, vakit geçirmeye gelmiş zengin lövantenlerle ayakta Fransızca konuşurdu. Akşamları da istasyonda içerdi genellikle.

Babasının öğrencisi olan Tefik Fikret sonradan kendisine hem öğ-retmenlik, hem de müdürlük et-mişti. Fikret'i böylesine yakın tanı-dığı halde sevmemiş olan, bir onu görmüştim. Aslında babasını da sevmeydi galiba. Babasını sevmediğini açık açık söylemezdi de:

-Ben annemi çok severdim, der-di.

Annesinin adı Güzide hanımdı. Soyadı yasası çıkınca, aramış-tar-amış Güzide'nin öz Türkçesi'ni al-mıştı kendisine soyadı olarak.

Tanıdığı kişileri inceden inceye çekistirmeye bayılırdı. Ortadan kı-sa boyu, kalın çerçevesi gözlükleri, hafif buruşuk yüzü, alaycı titişim-ler taşıyan sesiyle, sohbetlerinde konuşmanın lezzetini ve hatta şeh-vetini çıkarırdı. Ve anlattığı fıkra-larla yaptığı esprilere, kendi asla gülmezdi.

Sade yazar değil, aynı zamanda hatipte de... Gerçekten güzel ve usta konuştuğu için, konferansları tık-lım tıkım dolardı. Ancak gülme özelemleriyle konferanslarına gelen-ler, bazen gözleri nemli olarak ay-rılırlardı toplantıdan. Güldürmesi-ni bildiği kadar, ağlatmasını da bilecek kadar artırdı. Hoş, o ku-şağın az çok bütün yazarlarında bu tür yetenekler vardı. Genellikle iyi giyinir, iyi konuşur ve biraz diplo-mat, biraz devlet adamı havala-rında dolanırlardı.

Öyle derin ve aşamalı görüşleri pek yoktu. Yazdıkları fıkralar da öyle pek ahım şahım şeyler değildi. Ama Türkçeyi pek güzel kullanır-lardı. Ve rakı içerken, pek tatlı

adam çekistirirlerdi.

Siyasal konularda ince bir titiz-lik falan göstermezlerdi. Fikirler-den çok, kişiler üstünde dururlar-dı. Anayasa hukuku, kamu hukuku doktrinleri, kuvvetler ayrılığı pren-sipleri, ekonomik sorunlar, sosyo-lojik stadlar, hiç ilgilendikleri konulardı. Rahat bir divana uzanır gibi "Vatan-millet-Sakarya" ede-biyatına şöyle yanlamasından ra-hatça uzanıvermişlerdi.

Bizim ünlü mizah yazarı da si-yasal görüş olarak o çizgiyi benim-semişti. Kasasız belâsız, en gü-venceli ve kolay tutum, o çizginin beylik sözlüğünü kullanıyordu. Böyle yüzeyde bir laf bolluğunu kimsenin nadaslamaya niyeti yok-tu.

Ve böyle bir şemsiyenin koruy-culuğu altında yürütürlerdi hicivle-riyle, nükelerini. Mebus seçilmek için de can atarlardı. Daha doğrusu seçilmek için değil de, CHP tara-fından tayin edilmek için D.P. ku-rulduktan sonra, CHP'den kırıklı-ğa uğrayanlar, yeni patiyi tutar ol-muşlardı. CHP de ancak o zaman uyanırdı, bunlardan bir bölümünü yine saflarına almaya çalışmıştı.

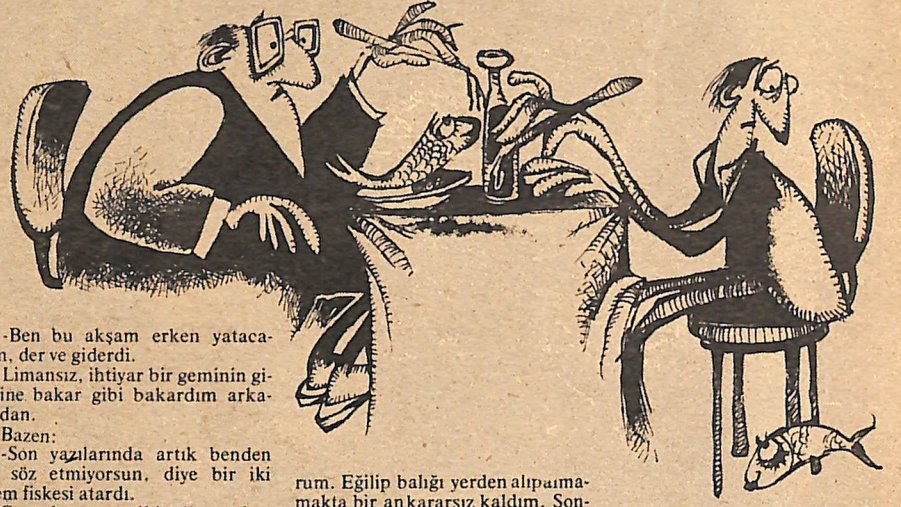
BİR yandan amca, bir yandan hoca, bir yandan üstat, bir yandan da meslektaş niyetinde ko-nuştuğum ünlü yazarla, fikirleri-miz pek bağdaşmazdı. Kendisini çok sevdiğim halde, özellikle Fik-ret'e atıp tutarken içime kan otu-rur, ama fazla bir şey diyemezdim. O da inadına inadına Sis'ten parça-lar okur:

-İnsanın yedi sülâlesine bundan daha güzel kimse sövemez, derdi.

Ta dilimin ucuna gelirdi:

-Babanız yetiştirmiş, demek...

Ama gücenmesinden korkar-dım. Konuşmasındaki bütün tatlı-lığa rağmen, zaman zaman gölge-siyle kavgaya edecek kadar sinirli ve öfkeliydi. Yalnız yaşamının, değ-erlerine uygun bir dünya bulamamış olmanın, rakının ve az paranın, kimseye göstermek istemediği ağır-lıkları altındaydı. Ünlü olmasına ünlüydü, çok fırsatlar geçmişti eli-ne. Ama ününü Falih Rıfkı gibi siyasa-lar bir ağırlık haline getirmesini becerememişti. Babâli, öğretmen-lik, ve Beyoğlu üçgeni ortasında cankurtaran simidi olarak rakıya sarılmıştı. İyi içer ve yaşına rağmen sarhoş olmazdı. Sadece geç gelen mezeye, yahut balığa hırçınlaşırdı bazen. Sonra bunu bahâne ederek insanların angutluğundan, zevksiz-liğinden, anlayışsızlığından yakı-nırdı. O zamanlarda sesindeki alaycı titişimlerin yerini, derin bir küskünlük alırdı. Arkasından da:

-Ben bu akşam erken yataca-ğım, der ve giderdi.

Limansız, ihtiyar bir geminin gi-dişine bakar gibi bakardım arka-sından.

Bazen:

-Son yazılarında artık benden hiç söz etmiyorsun, diye bir iki sitem fiskeşi atardı.

Oysa ben o tarihlerde yazıları henüz yayınlanmaya başlamış, çiçe-ği burnunda çok genç bir yazar-dım. Yaşım ya yirmi üç, ya yirmi dördü. O ölçüde bir ustanın kazara bir fıkrasından benden söz etmesi, mutluluktan beni uçuracak kadar önemliydi. Ama o, benim kendisin-den gerektiği kadar söz etmediğim-den yakınırdı. Şaşırır kalırdım.

Ünlü bir yazar ile başbaşa ilk şaraplı yemeğimi onunla yemiştim. Ya liseyi bitirdiğim yıldı, ya son sınıfa geçtiğim yıl.. Beni, yazıları oturduğu Kalamış'taki otele, yeme-ğe davet etmişti. Çok heyecanlıydım, lüks sofralarda yemek yemeye de hiç alışık değildim.

Otelin bahçesinde beyaz örtülü bir masaya oturduk. O kendisine balık söyledi, bana da ne yiyeceğimi sordu. Ben de aynı balıktan yiyeceğimi söyledim.

-Şarap içer misin? dedi.

-İçerim, dedim.

Garson, balık servislerini getir-di. Otelin kendine özgü ayrı bir tür bıçakla yendiğini biliyordum. Gözlerim bıçağa takıldı önce...

Hoca nasıl yerse, ben de ona bakıp öyle yiyecektim.

Arkasından şarap geldi. Arka-sından da balıklar.. Garson balık-ları uzun bir tabakta ortaya koy-muştu. Koca bir kaşıkla, bir de bahçe beline benzer bir çatal bırak-mıştı tabağın yanına.

Hoca gayet rahat, koca kaşıkla koca çatalı, şöyle tutup, balıklardan birini kendi tabağına nakletti.

Ben de aynı biçimde öteki balığı alayım derken, balık önce üstüme, oradan da yere düştü.

Kıpkırmızı kesildiğini hatırlıyo-

rum. Eğilip balığı yerden alıp alma-makta bir ankararsız kaldım. Son-ra da balığı almanın daha nazik olacağı inancıyla masanın altına çömeldim. Tam o sırada oralarda dolaşan bir kedi, balığı tutup sü-rüklemeye başladı. Masanın altın-da, çömelmiş durumda, kediyi doğru birkaç hamle yaptım. Kedi hızla uzaklaştı.

Kalktım, oturdum yerime. Hoca şarabımı içip balığı yemeğe başla-mıştı.

-Kedi kaptı benim balığı, de-dim.

-Gördüm, dedi. Aslında seni da-vet etmişim, ama kedi daha bece-riklî çıktı. Zaten insanlarla oturup yemek yemek, kolay değil bu dün-yada...

Ne diyeceğimi kestiremiyordum.

-Başka bir şey söyle, dedi.

Garsona da işaret etti.

Pirzola söyledim bu kez...

Bir hareket yapmış olmak için de, bardağıma şarap doldurmak ist-edim. Nasıl oldu anlayamadım, elim şişeye çarptı, şişe de masanın üstüne devrildi. Hoca peçetesi elin-de ayağa fırladı. Roze şarap beyaz örtünün üstünden kırmızı kırmızı yere akıyordu.

Garson koştu. Tabakları, çatal bıçakları kaldırdı. Örtüyü aldı. Masayı kuruladı, başka bir örtü getirip yaydı.

Hoca tekrar oturdu yerine.

-Yahu sen babandan da sakar-mışsın, dedi.

Meğer vaktiyle babamla onu, hanendahtan birinin yabancılara verdiği ziyafette sofrayı denetleme-yeye çağırılmışlar. İkisi de genç, ikisi de dil biliyor... Bir bakıma diplo-matik ziyafette metrdotellik yap-a-caklar. Ancak, özellikle babamın ki...

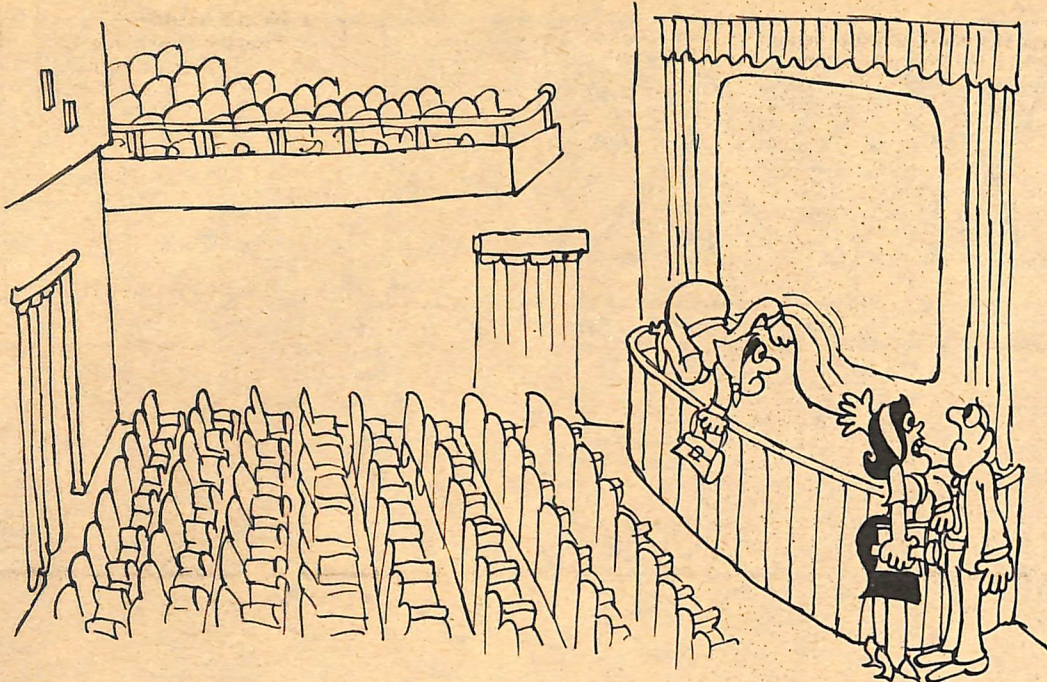
Niyete bak..

AİT

Çizen:
Nehar TÜBLEK

Son
günlerin
en
semaverli
ve
demli
sorunu

— Söyledim; ama dinletemedim müdür bey!..Kızı evden, sinemaya gidiyorum diye çıkmış.. Onu, "İlla burada arayacağım!" diyor.

Kızlar evden nereye kaçıyor?

KIZLARI evden kaçan ailelere son formülü bildiriyorum. Kızlarını nerelerde bulacaklarını bundan çıkarınlar:

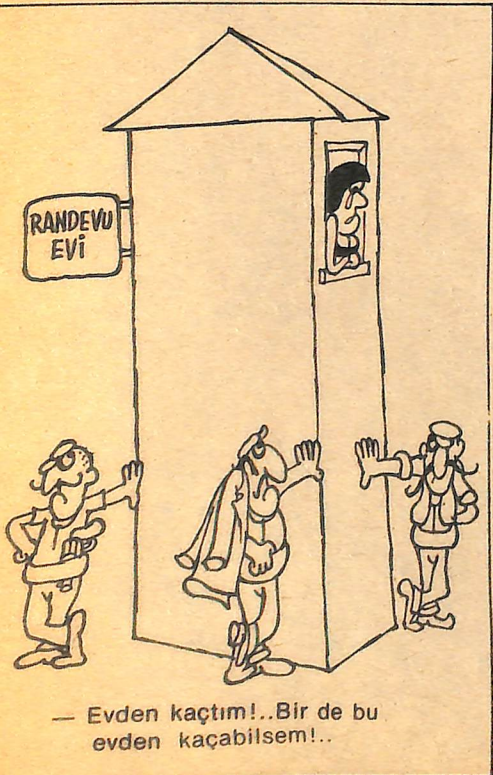
Kapısında canavar resmi olup, Nifk Clup yazan yerler - Sahillerde lüfercilik için istop etmiş, içi karanlık pansumanlı arabalar - Lunaparklarda beş halka yirmi

beşe sigaraya nişan sallanan kofti pavyonlar - yüksek sevgi ve muhabbet derneği adı altında çalışan, ipnotizmalı cemiyet lokalleri - Bekârların oturduğu yüz odalı, beş yüz kapılı pansiyonlar- Sultanahmet'teki anızortlu hippie otelleri- Bir haftada yüz sanatkarın afişini bastırıp lüfonlu gazinolarda lanse eden ve içi lahmacun kokan konser büroları- Her çeşit antiseptik organizatörler- İki buçuk liraya star yapan artist bürosu adı altındaki odalar-İçinde feza türü gürültü çıkaran aletlerle müzik çalınan ve adları iç çamaşırı veya atlet fanilesi gibi isimler konulan diskolar- **Anmed'in yeri**- Ve bütün terminaller- **Havaalanları**- Giriş çıkış kapıları- **Son olarak da evin bodrumu!**

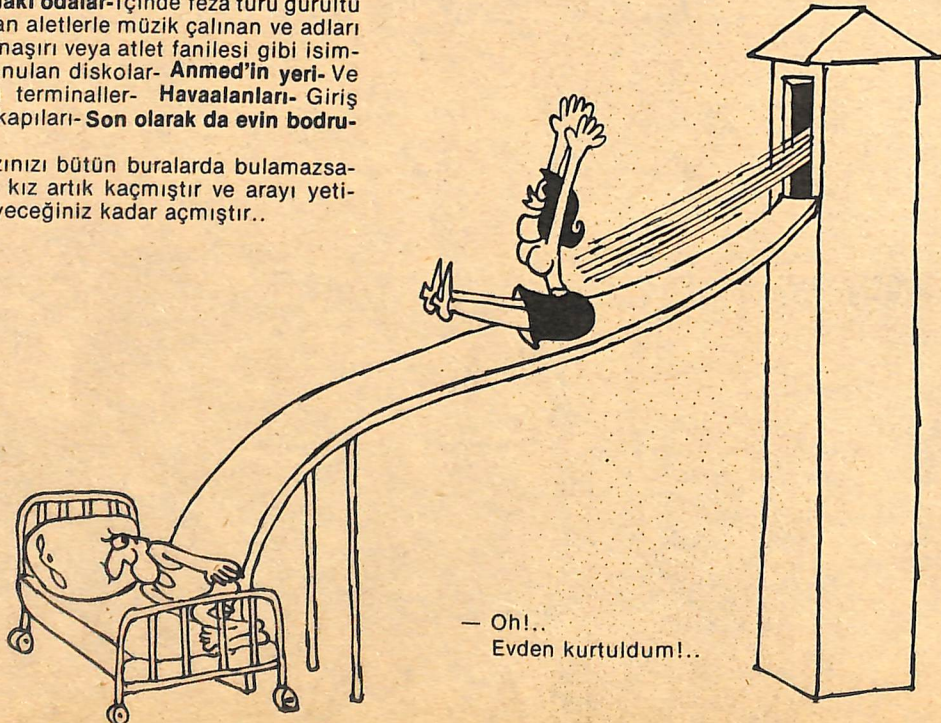
Kızınızı bütün buralarda bulamazsanız, o kız artık kaçmıştır ve arayı yetiştirmeyeceğiniz kadar açmıştır..

— Hazırladığım bu sıcak özel çayı iç. Bak, sonra, ne kadar büyük artist olacağını göreceksin...

— Evden kaçtım!..Bir de bu evden kaçabilsem!..

— Oh!.. Evden kurtuldum!..

Çarşaf
test

Dürüst müsünüz?

BİLİYORUZ, kimi için mezliyetir, kimi için eziyetir bu kavram. Oldu olacak bir de size soralım: Sıkıntıda olan bir dostunuza yardım vaadinde bulundunuz ve ortalıktan toz oldunuz. Yeniden karşılaştığınızda ne yaparsınız?

a) Vaadinizi yerine getirirsiniz.
b) Karının tok olup olmadığını sormadan adamı sinemaya götürürsünüz.

c) Yok yere bir tartışma çıkarıp, dostluğu bitirirsiniz.

Eğer bu cevaplarda kendinizi aradıysanız, yazıklar olsun size. Ne diye uyarınız bize? Dürüstlük de yiğitlik gibidir, çaktırmadan tüymeye bakın, hazır fırsat geçmiş elinize!

2 Çoktandır kırdığınız kızı kanarak bir kuytuva attınız, gerekeni yaptınız. Kızcağız, "Beni al, doğacak çocuğum babasız büyümesin" diye başladı sızıldanmaya. Ne yaparsınız?

a) Hemen nikâh muamelesine başlarsınız.

b) "Bu çocuğu kimden edindiysen ona git!" diyerek kızcağızı bir güzel haşlarsınız.

c) Silaha sarılıp temizliğe başlarsınız!

Yoo, bu davranış ne dürüstlüğe, ne erkeklığe sığar. İnsan bir şehir halkına nasıl kıyar? Madem bir halt karıştırdın, memleket değiştirsene, hıyar..

3 İşsizlik nedeniyle birkaç ay yatınız, dünyanın borcuna battınız. Tam yaşamaktan umudunuzu kestiğiniz bir sırada, ayağınıza sahipsiz bir cüzdan takıldı. Açtınız içini, düşürenin adı ile adresinin yanı sıra, az sayılabilecek bir miktar para da var. Ne yaparsınız?

a) Kendi durumunuza boş verip, cüzdanı sahibine teslim edersiniz.

b) En yakın karakola gidersiniz.

c) Önce ucuz yolu kararnızı doyurup, söyle bir kafayı çekersiniz.

Sakin haa... Hangisini yaparsanız, önce bizden "Aptal" damgasını yersiniz!

Dürüst kişi, efendi efendi cüzdan sahibine gider, sıkıntidan kıvrıran o insana faizle para vermeyi teklif eder.

4 Ya, gördüğünüz rüyanın etkisinde kaldınız, ya servetinizden ve çevrenizden cesaret aldınız, politikanın ta göbeğine daldınız! Koydunuz adaylığınızı, çıktınız halkın karşısına. "Yapacağım, edeceğim" dedikçe, millet hep bir ağızdan nasıl başaraçağınızı soruyor. Ne yaparsınız?

a) Daha önceki hizmetlerinizi bir bir sayarsınız.

b) Konuşmaktan cayarsınız.

c) Yuvarlak laflara kayarsınız.

Yok azizim yok! En iyisi ve etkili-si, komünizm tehlikesinin kapımıza dayandığını etrafa yayarsınız.

5 Eski elbiselerinizin karşısına geçmiş, derin derin bunları ne yapacağınızı düşünüyorsunuz. Eski-ciye verseniz, iki tabak alınmaz. Kul-lanayım deseniz pantolona dahnı maz. Daralmış ki, değil bacağınızı, kolunuzu bile sokamazsınız içine. İş-te tam o sırada fakir bir çocuk görüp çağırdınız. Giydirdiniz. Çocuk içinde kayboldu. Ne yaparsınız?

a) Bir terziye götürüp, elbiseyi çocuğa uydurmaya bakarsınız.

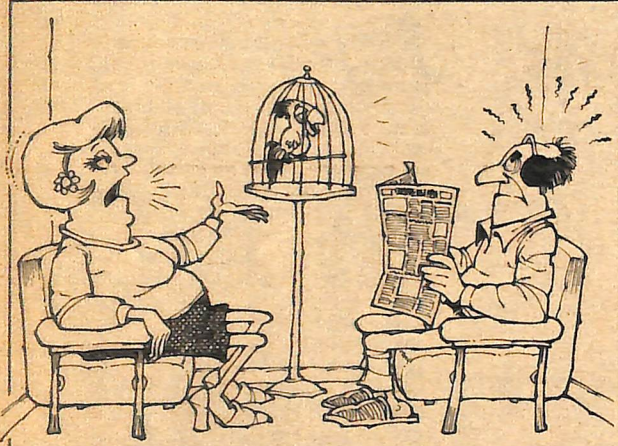
b) "Ötesine karışmam" diyerek verdiklerinizi paket yaparsınız.

c) Palyaçoya dönen çocuğun karşısına geçip, kahkahalar atarsınız.

İh.. Gerçekten dürüstse kişi, çocuğu bir sirke sokmak olmalıdır ilk iş!

Sevdiğiniz hayvanlar sizi ele veriyor

Çizen: Bülent ARABACIOĞLU

PAPAGAN besliyorsanız, tam otomatik bir teyp gibisiniz..

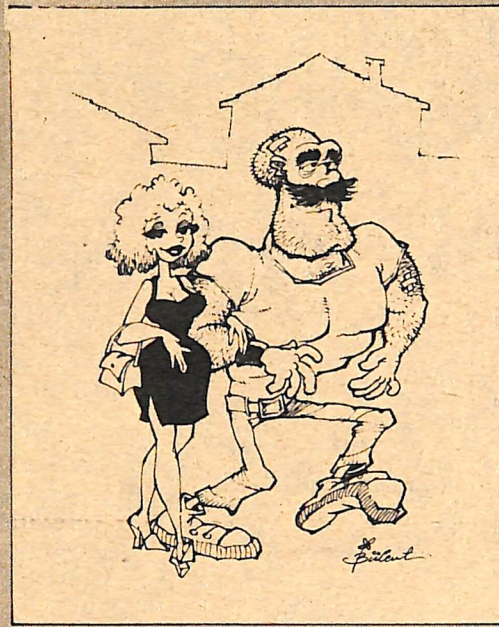
HEP oturuşlar, kalkışlar, göz süzerek bakışlardan anlaşılacak değil ya... Kişinin karakteri, sevdiği hayvanlardan da ortaya çıkarılıyor artık.

Örneğin FARE seviyorsanız, çok müzip bir kimse olduğunuz söylenebilir. Bilhassa ev halkını hoplatmaya, zararlı sineye çekerek, kırılan tabak-bardak parçalarını eşinize toplatmaya bayılıyorsunuz!

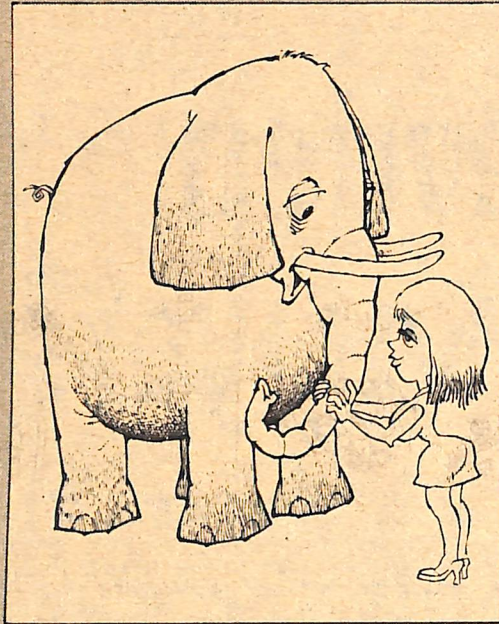
AYILARA sempatiniz varsa, insancılsınız. Başkalarını ürküten şeylerden zevk alıyorsunuz, ilerde küçük bir sirk kurmayı tasarlıyorsunuz.

PAPAGAN besliyorsanız, gerektiğinde uzun uzun dertleşecek candan bir arkadaşta ihtiyacınız var demektir. Öyle bir arkadaş ki, yalnızca istediğiniz cevapları alacaksınız, mutluluğun sırrına varacaksınız.

FİL sevginiz varsa; ne denir?... Sizde huy bozukluğundan çok, göz bozukluğu var demektir ve hemen bir doktora görünmeniz gerekmektedir!

AYI'lara sempatiniz varsa, "İnsancıl"ınız..

FİL sevginiz varsa, ne denir; sizde ruh bozukluğundan çok "Göz" bozukluğu var demektir!..

FARE seviyorsanız, çok müzip bir adamsınız..

Seçmece fıkralar

NIŞANIN KERAMETİ

İSKOÇYALI genç nişanlıların ayrılmaya karar verdiklerini kentte duymayan kalmamıştı. Ama ha bugün yüzükleri atıyorlar, ha yarın derken, yıldırım nikâhı kıymaları herkesi şaşırttı. Sonunda kendini tutamayan davetlilerden biri, gelinin ablasına sordu:

— Bu iş nasıl oldu kuzum?
— Benim evliliğim gibi. Mc İons baktı ki kız şişmanlamış, parmağındaki yüzüğü çıkarmanın imkânı yok. "Üçyüzsterlinim yanacağına, başım yansın!" dedi ve gördüğünüz gibi evlendi!

EMANET

TREN kalkmak üzereydi. Genç adam peronda durmuş, bakışlarıyla kalabalığın arasında birini arı-

yordu.

İstasyon görevlisi sordu:
— Bu trenin yolcusu musunuz?
— Evet.
— İki dakikaya kadar kalkıyor. Siz ne bekliyorsunuz?
— Sevgilim gelecek, bana son bir veda öpücüğü verecekti de...
Görevli, adamı ite-kaka trene bindirmeye çalışırken:
— Gözünüz arkada kalmamın, dedi. Siz gidin, emaneti ben alırım efendim!

TURNUVA

BÜTÜN sporcular peşindeydi. Fakat çapkın kız, durmadan takım ve oyuncu değiştiriyordu. Hepsinin denedikten sonra, Galatasaraylı bir santrforla uzun uzun çalıştı, bir gün de nikâh dairesine Fenerbahçe solacağıının kolunda geldi!
Bu işe babası bile şaşırmıştı. Davetliler arasında gözüne ilişen Galatasaray'ın santrforunu kenara çekerek sordu:
— Bizim damat adayı sen değil miydin oğlum?
Genç futbolcu mahcup, sırtıttı:
— Evet efendim, öyleydi, ama finallerde elendik!

BENZERLİK

KONUK bayan, evin sevimli çocuğunu okşuyordu:
— Benzemek bu kadar olur hani, dedi. Ağız babasının ağız. Gözler, annesinin gözleri. Burun, ablasının burnu.
Dayanamadı çocuk:
— Evet, dedi. Pantolon da, ağabeyimin pantolonu!

ABARTMA

KURAKLIĞI dillere destan Arizona çölüne uğrayan turist, canından bezmişti! İlk karşılaştığı bir yerliye sordu:
— Kuzum, hiç yağmur yağmaz mı bu yerde?
— Yağar, diye cevap verdi Arizonalı. Dedem on yaşlarındayken bir tufan olmuş, yüzme bilmediğinden nüfusun yarısı boğulmuş!

KISA VE AÇIK

KANADALI iş adamı kerestecilik yapmak için bir orman satın almış, yüz oduncu ile iki aşçı kadını

barındıracak büyük bir de kamp kurmuştu.

İşi tezgâhlayıp kamptan ayrılırken kâhyaya:

— Vakit nakittir, dedi. Bana sık, fakat çok kısa mektuplar yazarsın. Yalnız, rakamları bildirmen yeter.

Bir ay sonra şöyle bir mektup aldı kâhyadan:

"Adamlarımızın yüzde ikisi, kadınların yüzde yüzünü ayartmış, gönüllerince bir âlem yapmıştır. Sonuç: Kamp da, orman da kül, durum son derece müşkül!"

KALABALIK

O akşam da diğer akşamlar gibi içkiyi fazla kaçırmıştı. Sağa sola yalpalarken önüne çıkan ağaca çarptı:

— Affedersiniz efendim. Ondan kurtulup, ikinci bir ağaca tosladı:

— Bağışlayın, görmedim. İkinci ağacı, bir üçüncüsü, bir dördüncüsü izleyince, yürüyemeyeceğini anlayan sarhoş çöktü bir kenara:

— Şu kalabalık geçsin de, eve öyle gidelim bari!

Çarşamba Pazarı

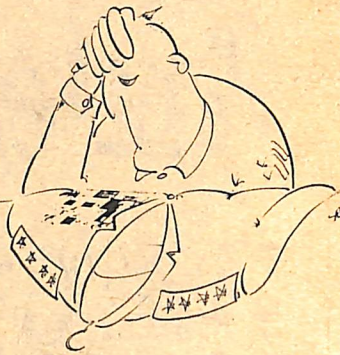
Yazan: HİKMET FERİDUN ES

Dalokay'ın milyonları

ŞU Dalokay'a deli diyenin dili kurusun!
O ne akıllı delidir!...

Baksanıza, yurt dışında milyonlar kazanmış da, hiç birimiz farkında değiliz... Şimdi bu milyonları Türkiye'ye getirtmeye başladı. İlk parti transfer, Cumhuriyet Merkez Bankasında...

Selâhattin BEŞİKÇİOĞLU

1

2

Orhan ÇALIŞKAN

Meğer Ankara'nın delişmen Belediye Başkanı dünyada 1 numaralı cami mimarı imiş... Yaptığı camilerin üzerine yokmuş... Arkadaşları kendisine "Camiçi Dalokay" derlermiş... En son Pakistanlılara bir cami yapmış... Ücret: 200.000 dolar!

Bizim para ile, tıkr tıkr üç milyon, sekiz yüz elli bin lira... 4 milyon diyebilirsiniz... Dalokay'ın ikinci yapacağı cami de hazır... Projesi tamamlanmış... Ondan daha fazla para bekliyormuş... Yani sizin anlayacağınız, denizde kum, Dalokay'da dolar... Allah Ankara Belediyesini'deki memurlara acıdı... Artık: "Eyvahlar olsun, aybaşı geldi nereden para bulup da maaşımızı alacağız?"

Yasın Başkan'ın camileri... Ayda iki cami projesi çizdin mi? Dörderden 8 milyon!

İşte çıktı Ankara Belediyesi'nin tüm memurlarının maaşları... Gidip Maliye Bakanına ekşimeye, Belediye binasını satmaya ne lüzum var?... Yalnız planlı çalışmalı. Meselâ bu ay maaşları verdin mi? Verdin. Boş durma Dalokay... Hemen 6 cami projesi daha tezgâhla... Üçü İran'a... İkişi Suudi Arabistan'a... Biri de Libya'ya... Alacağın para ile Ankara'yı baş-

tan başa fırınlarla donat... Bir daha da "Fırın Ağaları" ile kapışıp nakavt olma... Halkın ekmeği ile oynatma... Arkasından bir cami, İdi Amin'e... Onun parası ile de Hollanda'nın en sütü ineklerini getir... Tüm Ankara'nın süt ihtiyacını karşıla... Derken bir tane de Burgiba'ya yaptın mıydı? Başkente en modern otobüsleri aldın gitti..

Bir de şu bizim İsvan cami yapmayı öğrenebilse... Belki İstanbul da biraz düzelirdi...

Ama Necmeddin Bey diyormuş ki:

- O zındık Vedat'ın yaptığı camilerde Cuma Namazı kılmak, şer'an caiz değildir... Bülent'ten de zındıktır Vedat... Hiç değilse Ecevit, Moskova'da Nazım Hikmet'in mezarını ziyaret etmedi... Vedat götürüp millî topraklarımızı Moskova'da Nazım'ın mezarına ekli... Pakistanlılar dıysa, cami değil, gece kulübü inşa ettirmezler... Behey kâfir... Sen Mimar Sinan mı sandın kendini?...

Yalnız bir şey aklımızı kurcalıyor. Bizim değil de, Dalokay'ın aklından şüpheye düşecek bir şey...

A Vedatçıgım!... Madem kolunda böyle bir altın bilezik vardı da, hangi akulla Ankara'ya Belediye Başkanı oldun be kardeşim?

Akil akıl da... Gel koluma takıl!

Getir bir gazoz

KABİNEDE kaç su mühendisi varmış, biliyor musunuz?... Lütfen gazeteye bir göz atınız.

1- Süleyman Demirel... Başbakan.
2- Fehim Adak... Bayındırlık Bakanı.

3- Korkut Özal... Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı...

4- Salahaddin Kılıç... Enerji Bakanı.

5- Abdülkerim Doğru... Sanayi Bakanı...

Evet... Bir hükümette 5 su mühendisi!

Eski Terkos şirketi gibi kabine... Belki orada bile bu kadar su mühendisini bir arada bulamazsınız.

Hükümette beş su mühendisi var. Muslukta bir damla su yok...

Getir oğlum oradan bir şişe Amerikan gazozu da, yüzümüzü yıkayalım...

Şaban Yeşilbaş

BİR mebus bey gece yarısı açmış telefonu... TRT Müdürü Şaban beye...

Programlardan şikâyet etmiş, haberlerden şikâyet etmiş, filmlerden şikâyet etmiş...

Şaban bey hepsini büyük bir nezaketle dinlemiş... Ama konuşmanın bir yerinde, heyecanlı mebus, dalgınlıkla "Sayın Karataş," diyeceğine,

"Sayın Karabaş!..." demez mi? Hay dili kurusaydı da demez olsaydı...

Çaaaaaat.. Şaban bey telefonu kapatmış.

TRT'de ne kadar küp varsa koşturunuz... Müdür bey hepsinin üstüne binecek...

İyi, hoş ama efendim, bunda bu derece kızacak ne var? Adam Karataş dememiş de, Karabaş demiş... Taş mı güzel?... Baş mı güzel?... Bir insana taş mı yaraşır?... Baş mı yaraşır?... Taşsız mı olmak iyidir?... Yoksa başsız mı olmak iyidir?...

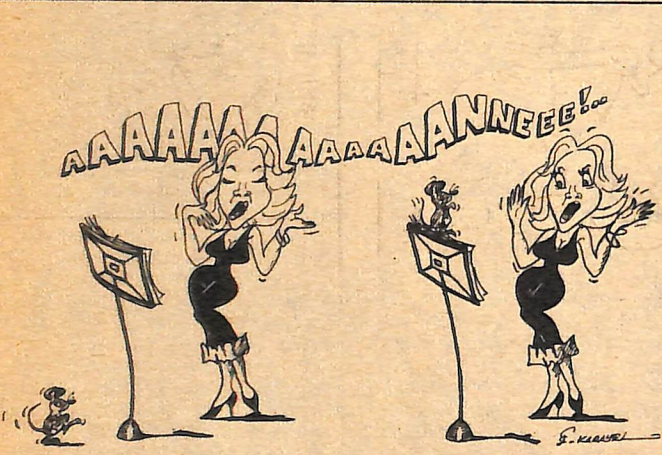
Belki Şaban bey başın rengini beğenmedi... A mübarek zat... Hiç değilse "Yeşilbaş..." filân deseydiniz, olmaz mıydı sanki?

serbest kürsü

HERKESE BİR HAK söz hakkı, çizgi hakkı, resim hakkı...

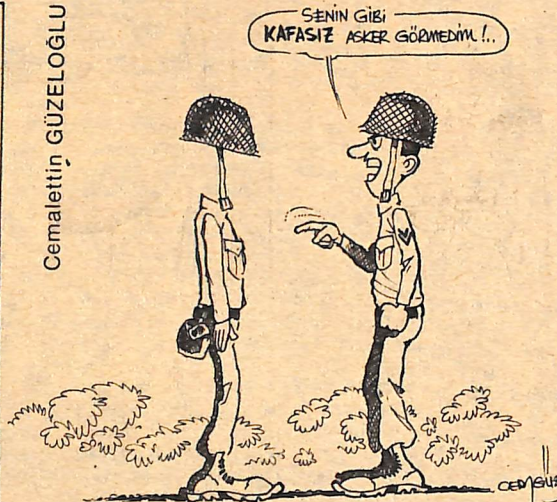
Hazırlayan: BİZİM HAKKI

BU SAYFADA, KARİKATÜR, FIKRA VE ESPRİLİ FOTOĞRAFI YAYINLANAN OKUYUCULARIMIZA 100 LİRA TELİF HAKKI ÖDENMEKTEDİR.

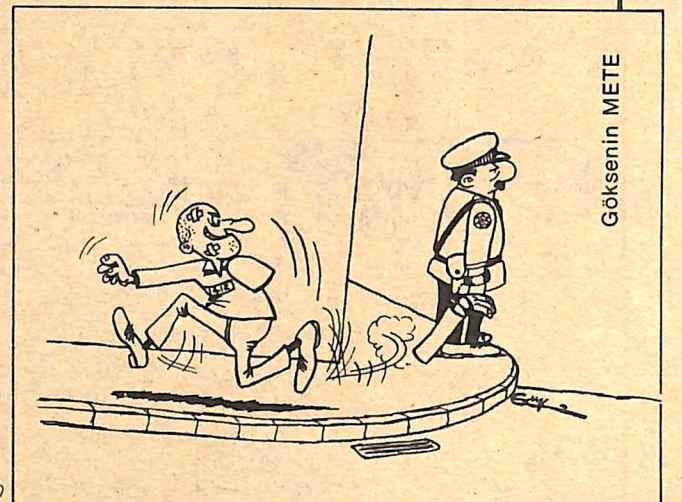

E. KARAYEL

Cemalettin GÜZELÖĞLÜ

CEVAT ÖZER

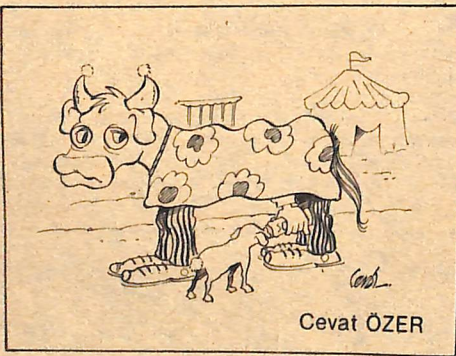
Göksekin METE

şip-şak

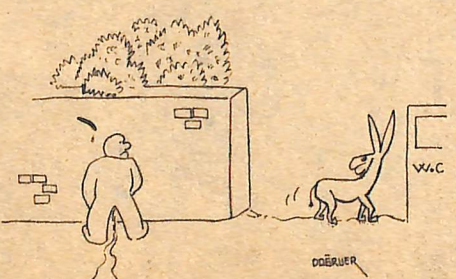

Ferit KUTMAN

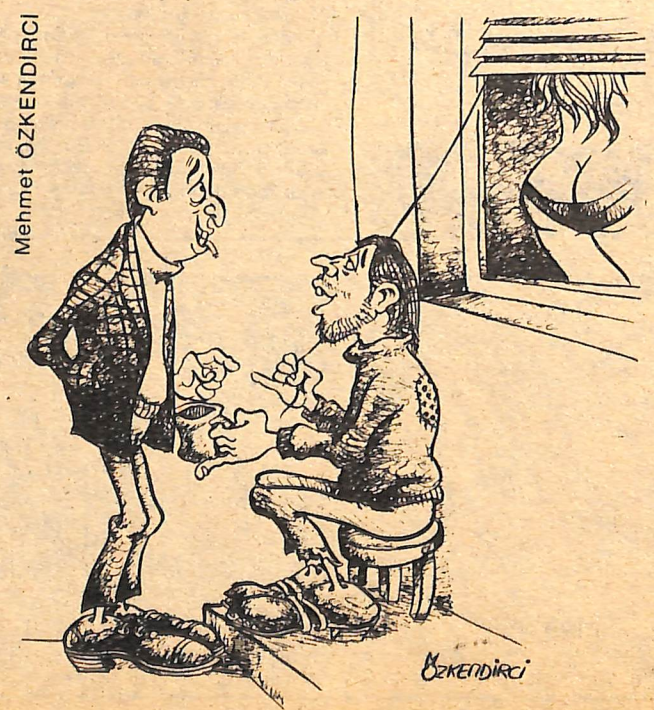
Çiftçevizler Tepegöz Sok. Martı Apt. Daire 10 İSTANBUL

Cevat ÖZER

Mustafa DOĞRUER

Mehmet ÖZKENDİRCİ

ÖZKENDİRCİ

-Bastır bi teklık daha tamamını gör.

Yaşar, ne yaşar
ne yaşamaz

Yazan:
AZİZ NESİN

36

"Sakın ölme Yaşar ! Seni toprağa bile gömmezler..."

M altızlarını yelleyenler, pişirdikleri yemeklerin tadına bakanlar, Hamurkâr, Heykelci, Dilekçeci, Maltızcı, hepsi bu sözle ilgilendiler. İşlerini bırakıp İdareci'ye sordular:

- Neymiş, neymiş?
- İşi alıyormuşlar mı?
- Neden alıyormuşlar?
- İdareci açıkladı:
- İşliklerden birinde çalışmak için dilekçe vermişti ya... Müdür Bey de dilekçeye "Olur" u bastı...
- Eee? Müdür olur dedikten sonra, nasıl olmazmış?
- İdareci, tadını çıkara çıkara anlatmak için, bildiklerini azar azar söylüyordu:

- İnfaz savcısı da imzaladı olur diye...

Koğuşun yaşlısı:

- Lafın belini getirme de söyle ulan şunu, Yaşar'ı kim işe almıyormuş, diye sordu.

İdareci:

- Yaşar'ın dilekçesini Cenabı Mevlam parafe etse, yine de onu işe alamazlar... Nasıl alsınlar yahu, herifin nüfus kâğıdı yok be.. İşte çalışınca haftadan haftaya gündeliklerini almayacak mı? Yani bordroya girmeyecek mi? Nüfus kâğıdı olmayan adamı, nasıl soksunlar bordroya da gündeliklerini ödesinler! Bir müfettiş gelir de, bordrolara bakar da, kendisi olmayan nüfus kâğıtsız birini bordroda gösterip para çıktığını anlarsa, ne olacak o zaman... Savcı bey de, müdür bey de, başgardıyan da, çok istediler Yaşar'ı işe almayı; ama katip bey bunları söyleyince kimse bir şey yapamadı artık...

Bu haberdan büyük şaşkınlığa uğrayan koridordaki hükümlüler, hep bir ağızdan,

- Haydaaaaaa! diye şaşkınlıklarını belirttiler.

Hamurkâr da dayanamayıp onlarla birlikte "Haydaaaaaa!" ya katıldığı için, Heykelci ensesine şaplağı indirdi:

- Sen işine bak ulan, ağzını açma, dedi.

Yarımporsiyon bir yandan düdüğünü öttürüp, bir yandan da:

- İçeriü! İçeriü! diye bağırarak koridora girdi.

Bu Yarımporsiyon, hükümlülere "İçeri!" diye bağırırken, görevini yapmaktan çok öte bir mutluluk duyuyordu. Düdük öttürürken ya da içeri diye bağırırken, ayaklarının ucunda yükselerek kısa boyunu uzatmaya çalışması, iğri büğrü gövdesini kabartması, şişinmesi, biçimi bozuk kafasını yana eğip de cakalanması, uzun boylu hükümlülere bile yukarı-

dan bakmaya çalışması, onu mutlandıırıyordu. Onca hükümlüyü, düdük öttürüp, içeri diye bağırıp koğuşlara tikiyordu; onun için bundan daha büyük nasıl bir mutluluk olabilirdi!

Yaşar Yaşamaz koridora en son girdi. Yarımporsiyon'un yanından gölge gibi süzülüp koğuşuna daldı, yatağına oturdu. Koğuştakiler onu görmüşler, ama Yaşar'ın üzüntüsünü görüp hiçbir işe neden alınmadığını sormamıştı.

Hükümlüler akşam yemeklerini yemişlerdi. Koğuşa o saatlerin sinirli sessizliği çökmüştü. Bu ağır havayı dağıtmak için kendilerini zorlayarak bağırıp çağırınların, şarkı mırıldanların sesleri, sessizliğin bir kâğıt gibi yırtılışına benziyordu...

Arkadaşlarının gelmiş geçmiş en büyük sabıkalı hırsız saydıkları hükümlü:

-Yaşar oğlum, aldırmaaaa... Cenabı Allah, bir kapıyı kaparsa, bir kapıyı açar... dedi.

Yaşar:

-Ağbicim cezaevinin kapısından başka kapı açılmıyor ki bana... dedi.

Koğuşun yaşlısı:

-Haksızlık etme, bir de tımarha-

nenin kapısı... deyince herkes gülüşü, o boğucu sessizlik de dağıldı.

Çaycı, askısına doldurduğu kızbelli bardaklarda, tavşan kanı demli çayları dağıtmıştı, cıgaralar yakılmıştı. Yaşar da anlatmaya başladı:

-Artık üzüntüden mi ağbiler, yoksa içimin derdi dışıma mı vurdu, yoksa kış soğuşunda, buzdolabı gibi o otel odasında soğuk mu aldım; her nasıl olduysa, çok kötü hastalandım.

Maltızcı:

-Ulan Yaşar, sakın ölme; nüfus kâğıdın yok diye, seni toprağa gömmezler de leşin ortalarda sürünür... dedi.

Yaşar:

-Değrusun arkadaşım, dedi, hiç ölür müyüm?.. Biz bu nüfus kâğıdını çıkarmadan ölmeyiz Allahın izniyle..

-Sonra ne oldu?

-Sonra, düştüm yatağa... Kendimi bilmemesiye bir hafta yataкта kalmışım. Kendime geldiğimde, parmağımı oynatacak dermanım yok.. Bir de, elimi başıma atmıyor muyum, avcumda bir tutam saç kalıyor, öyle dökülüyor saçlarım. Demek, hastalık saçlarıma vurmuş... Yahu saçlarım döküle döküle başım cıvılcak kalacak.

Bir de o hastalıktan sonra, bana bir hapsirme tebelleş oldu ki, görülmüş şey değil.. Hiç yele, hava akımına glemiyorum. En küçük bir yel esti mi, arka arkaya hapsiriyorum.. Allah vermesin, hem de nasıl bir hapsirme, sormayın. Bir hapsirdim mi, ortalık birbirine karışıyor... Odada hapsirsam, sokaktan duyuluyor hapsirliğim. Yahu, nasıl bir belâya uğradığımı anlatamam.

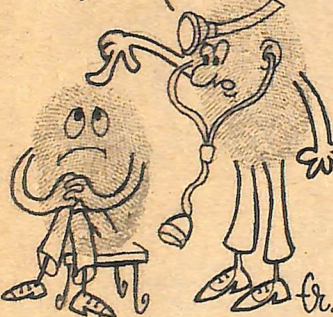
Her yanı kapalı, penceresi kapısı örtülü bir odada, iğne başı kadarlık bir delikten yel üfürse, ben hemen hapsiriyorum. Hapsirik nöbeti tuttu mu, ben yandım... Allahıma bin şükür, bu memlekette iyi insanların dahaca kökü kazınmadı. Oteldekilerden bir iyi yürekli arkadaş, başıma ilâçlar yapıp, saçımın dökülmesini önleyemediyse de, azalttı. Gene dökülüyor ama eskisi gibi tutam tutam değil...

Gelecek hafta:

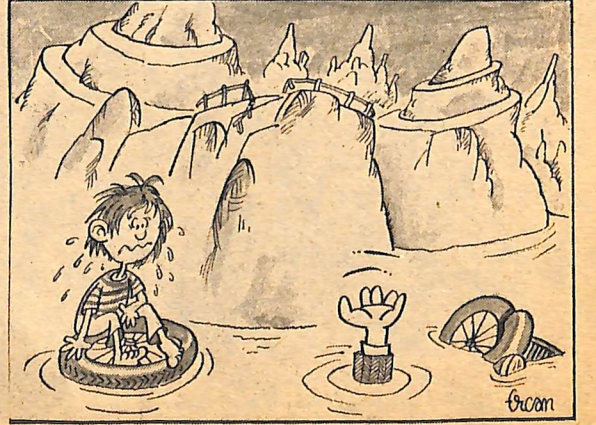
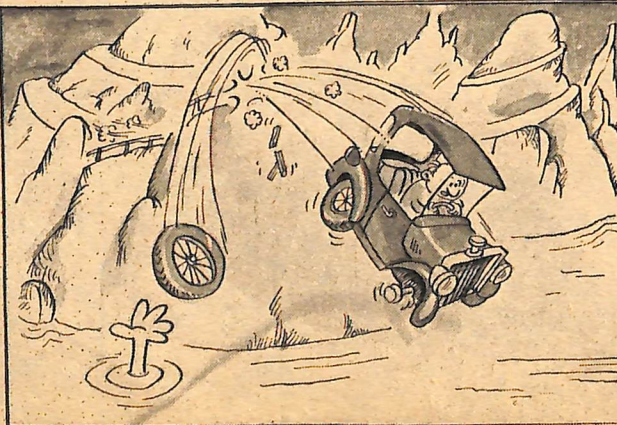
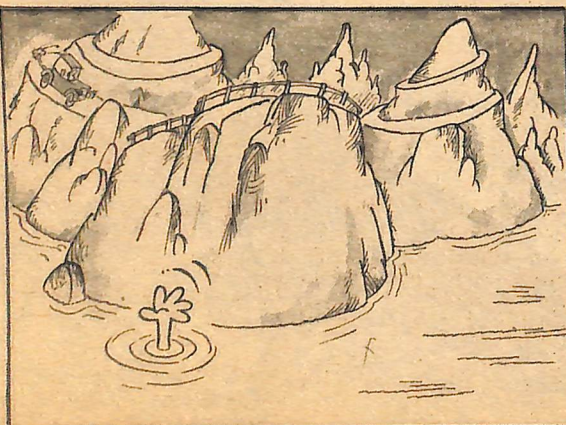
"BOGAZTOKLUĞUNA BİLE
ÇALIŞMAYA RAZIYIM..."

Karikatüre
parmak bastık

Kafanız neşir tutmuş...
Baş ağrınız ondan!

Kiminin saadeti,
kiminin felâketi...

Gönderdiğiniz okul anılarından
ÇETİN ALTAN'ın
seçtikleri

Divan

TARİH dersinde hocamız Kılçık Semoş, ders anlatıyordu. Ben (SöğüşÖmer)ve Dırdır Fethi,calgazanlık edip, dersi dinlemiyorduk. Hocamız Kılçık Semoş, bize kızarak sözlüye kaldırdı. Önce arkadaşımDırdır Fethi'ye sorular sordu; bilmeyince bir aldı, oturdu.

Bana:

- Oğlum, dedi, sen zevzekliği çok iyi beceriyorsun da, dersine niye çalışmıyorsun bakayım? dedi, ve ardından bir soru da bana sordu:

- Osmanlılarda "Divan"ı anlat...

Ben başladım:

- Şimdi bizler, ona yaylı somya deriz. Üzerinde döşegi var yatılır, ve oturulur üstünde, dedim.

Ömer YÜCEL - Hankendi PTT
Acenteliği - Hankendi/Elazığ

Daha küçüğü yok

DERSİMİZ Türkçe. Öğretmenimiz soğukkanlı bir şekilde sınıfa girdi, kürsüye geçti, imza atıyor. (Tabii ki sınıf defterine). Kimsede çıt yok. Hava da zaten pek gülmüyor. İmza nihayet bitti. Hocamız:

-Kitaplarınızı çıkarın çocuklar, dedi.

Sınıfta bir kaynaşma ve de çok fokurdasma.. Kitap çıkarma töreni de bitti. Hocamız (Bay Ali Altunbaş) Kepaze Mahmut'un (Mahmut Akbaş) yanbaşının bir santimetre geri kısmında durdu. Herkes bir Mahmut'a, bir hocaya bakıyor. Belli ki, bir şey olacak. Nihayet, sevgili hocamız sükutu bozdu:

- Oğlum, senin kitabın nerde?

- Hadi söyle Mahmut, kitabın nerde? Eğer yanıdaysa, çıkarsana.

- Evde kaldı hocam.

- Oğlum kitap o kadar yaşlı değil ki... Hem sen bırakmazsan, kendi nasıl kalsın?..

Sınıfta bir kahkaha tufanı koptu.

- Eveet, şimdi konumuz çocuklar.

- Kantinde kaldı sucuklar!

- Kimdi o? Neyse, derse devam.

- Miniye selâm.

- Şimdi başlarım ha...

- Yarım kalır. Şey,siz pek bir şeyi bitiremezsiniz de...

Çocuklar, sözlü yapıyorum. Kalk bakayım oğlum Hulusi. (Hulusi Odabaş).

- Kalktım, bakın hocam.

- Söyle bakayım, sıfatlar kaç ayırılır?

.....

- Söyle oğlum.

- Bilmiyorum hocam.

- Neyse, açık konuştuğun için seni bir dahaki derste kaldıracam. Ama suyunu çıkaracağım...

- Allah razı olsun hocam.

- Sen kalk bakalım, oğlum Hızır..

- Kalktım hocam.

- İyi; sen söyle bakayım arkadaşına sorduğumu.

- Bilmiyorum hocam..

- Yaa, demek öyle; peki, yazılıda nasıl 7 aldın?

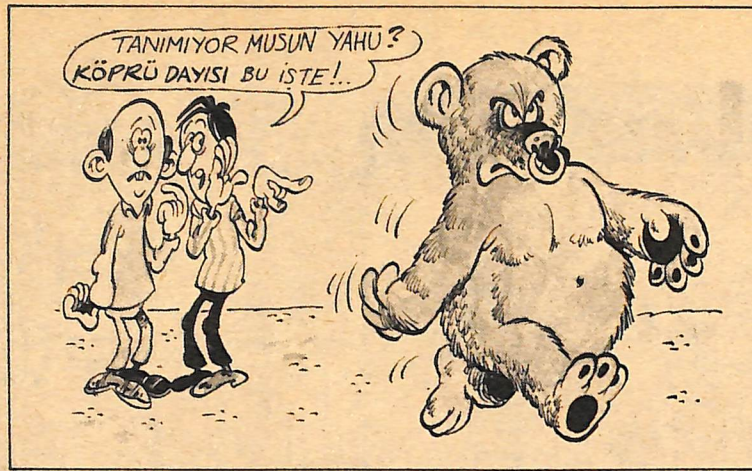
- Çalışmıştım hocam.

- Hadi be, sen de otur; sıfır..

- Ama hocam, ben buna lâyık değilim.

- Ben de biliyorum oğlum, lâyık değilsin; ama n'apım, sıfırdan küçük sayı yok ki..

Nihal KANAT - Safran yolu, Çayır sokak, Dere mahallesi, No. 11 Kat. 2
Yalova - İstanbul

Önümüzdeki beş - altı ay üzerine çok ince ve...

**MIKNATISLI
HAVA TAHMİN
RAPORU!...**

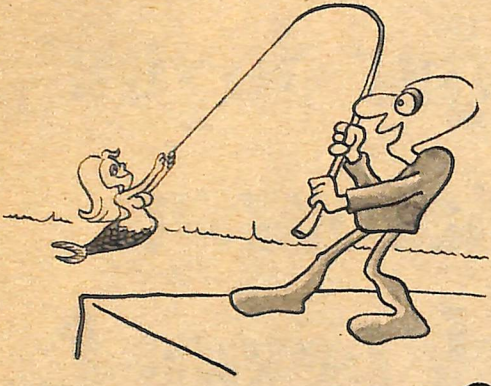
(Aman koş , kaçırma son vapuru)

HAVA bilhassa yaz aylarındaki kimlülüs ve stradivaryüs halini üçüncü arz tabakasında meydana gelen elektrikli akımın galaksiden esen muson rüzgârlarını aldığı pasifik kıyılarındaki alimünyum büroksitli havaya terk ederek Eylül sonlarına kadar peynirli - tavuklu - et köfteli bir sıcak hava kütesinin tesiri altındayken birden güneş batıdan incek yüksek orijinli ve artikülüyimbus sipitoryüs akımını terk ederek kendi yağında bir bölgesel yağışa geçerken pilotun çok yerinde ve anıde bir kararıyle ancak ekimin sonuna doğru Havai Takımadaları civarında denize inecektir. Onun için hava iyidir - meraklanmayınız-

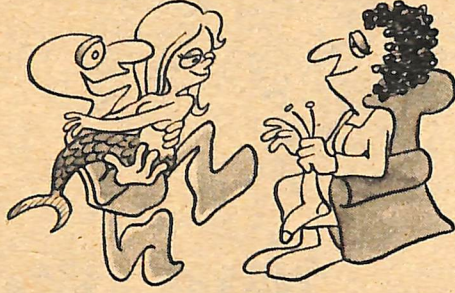
NOT- Çok ilmi ve fennî şekilde yapılmış olan bu hava raporunun neticesi ne olursa olsun hava, havadır - Şu elimde gördüğünüz de tavadır-

Genel Hava Tahmin Raporu Raportörü ve
Emekli Sandığı İstihbarat Şefi:
ŞEFİK RÜZGÂRALTINDA

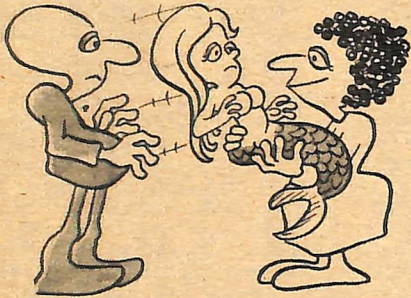
Kısmetin böylesi

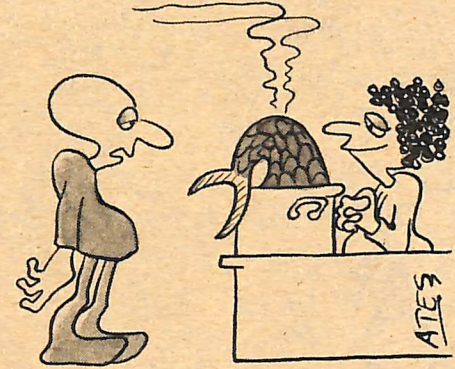
1

2

3

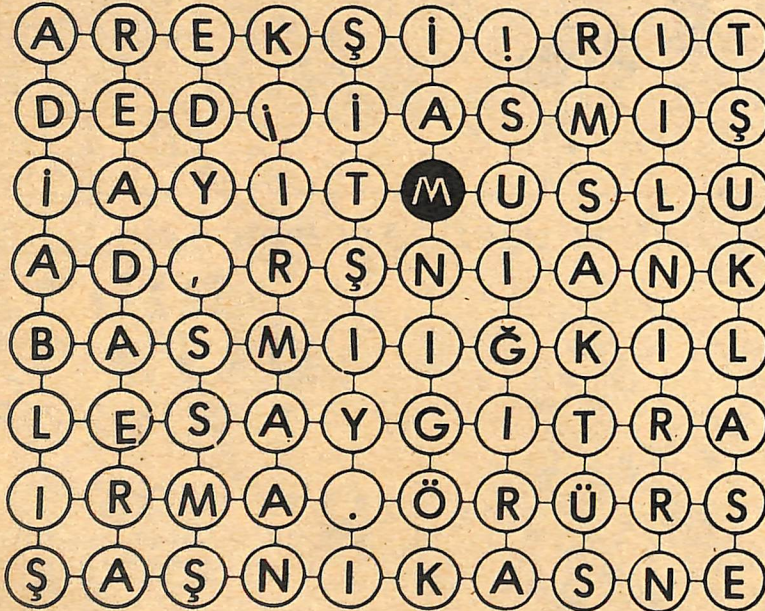
4

BİR ŞİFREMİZ VAR

Ama bu şifreyi nasıl çözeceksiniz? Size bu konuda pek yardımcı olamayacağız. Vereceğimiz, üç ipucundan ibarettir.

1) Bulacağınız 13 kelimelik

bir cümledir. 2) Başlangıç harfi siyah daire içindeki (M) olacaktır. 3) Kelimeler, harflerin, yatay ve dikey bir çizgi doğrultusunda birbirini izlemesi sonucunda oluşacak, çapraz sapmalar yapılmayacaktır.

CEVAP: Muslukların aktığını görürsen sakın şaşırma. Ya sel basmıştır, ya da idaredeki işi asmıştır..

Bilmece bildirmece, eksik şekli bitirmece

ARŞAF'ın 36 sayıdır bu köşede okurlarına sunduğu bilmeceyi amacı, bir "Az Gelişmiş Anahtar"dan hareketle, yeni şekiller oluşturmak, değişik ve anlamlı resimler üretmektir.

Şimdi siz de sayfanın sağ alt köşesindeki kupon üzerinde gördüğünüz "Az Gelişmiş Anahtar"ı geliştirebilirsiniz. Şekli tamamladıktan sonra isim, soyadı ve açık adres bölümlerini doldurup kuponu keserek bir hafta içinde bize yollayınız.

DİKKAT:

a) En başarılı şekli çizen 5 okuyucu-

cumuz 100'er lira ikramiyeye hak kazanacaklardır.

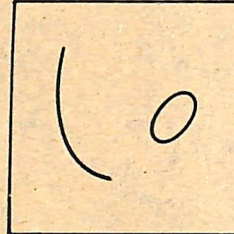
b) İkramiye kazananların isimleri iki sayı sonra yayınlanacaktır.

c) Türetilen şekillerin, mutlaka kupon üzerine ve "Anahtar şekli" belli olacak biçimde ince siyah, ya da kırmızı tükenmez kalemle, çizilmesi gerekmektedir.

Adres:

"Az Gelişmiş Anahtar 36" Çarşaf Dergisi, Mollafenari Sokak. No: 30/32 Çağaloğlu - İSTANBUL

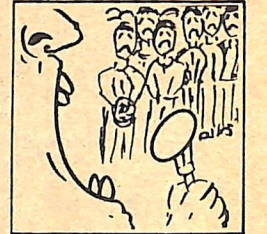
"Az gelişmiş Anahtar 34" ü en iyi tamamlayan 5 okurumuz 100'er lira armağan kazandılar

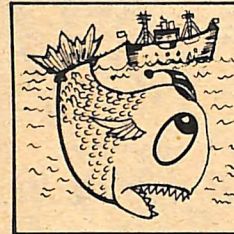
ANAHTAR ŞEKİL

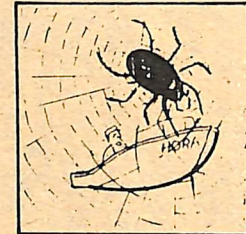
ŞENAY CANASLAN
Ersak Mühendislik Bürosu
Öztoksoy Pasajı No: 114
TARSUS

KEMAL TUFAN
Piripaşa Mah. Bostan
Sok. No: 21
SİLİVRİ-İSTANBUL

ŞAZİYE İNAM
P.K. 14
ALANYA

BÜLENT KARADERE
Turan Mah. 352. Sok.
No: 5
Nazilli-AYDIN

HÜSEYİN KOZAN
Yeni Hal No: 196
Mustafa Tecim eliyle
Eçel Köyü-MERSİN

Çarşaf

İKRAMİYELİ
BİLMECE KUPONU

AZ GELİŞMİŞ
ANAHTAR 36

Adı, soyadı:
Adresi:
.....
.....
.....

Çarşaf

Haftalık
Mizah Dergisi

YIL: 1 SAYI: 36

Sahibi: Erol SIMAVI

Genel Müdür:
Nezih DEMİRKENT
Genel Yayın Müdürü
ve Sorumlu Müdür:
Çetin EMEÇ

Basıldığı yer : Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve
Gazetecilik A.Ş.
Adres : Çağaloğlu
Mollafenari Sok
No: 30-32
İSTANBUL
Telefon : 28 68 76

Yasin ile Yılmaz gidiyor bu yaz

Yılmaz:

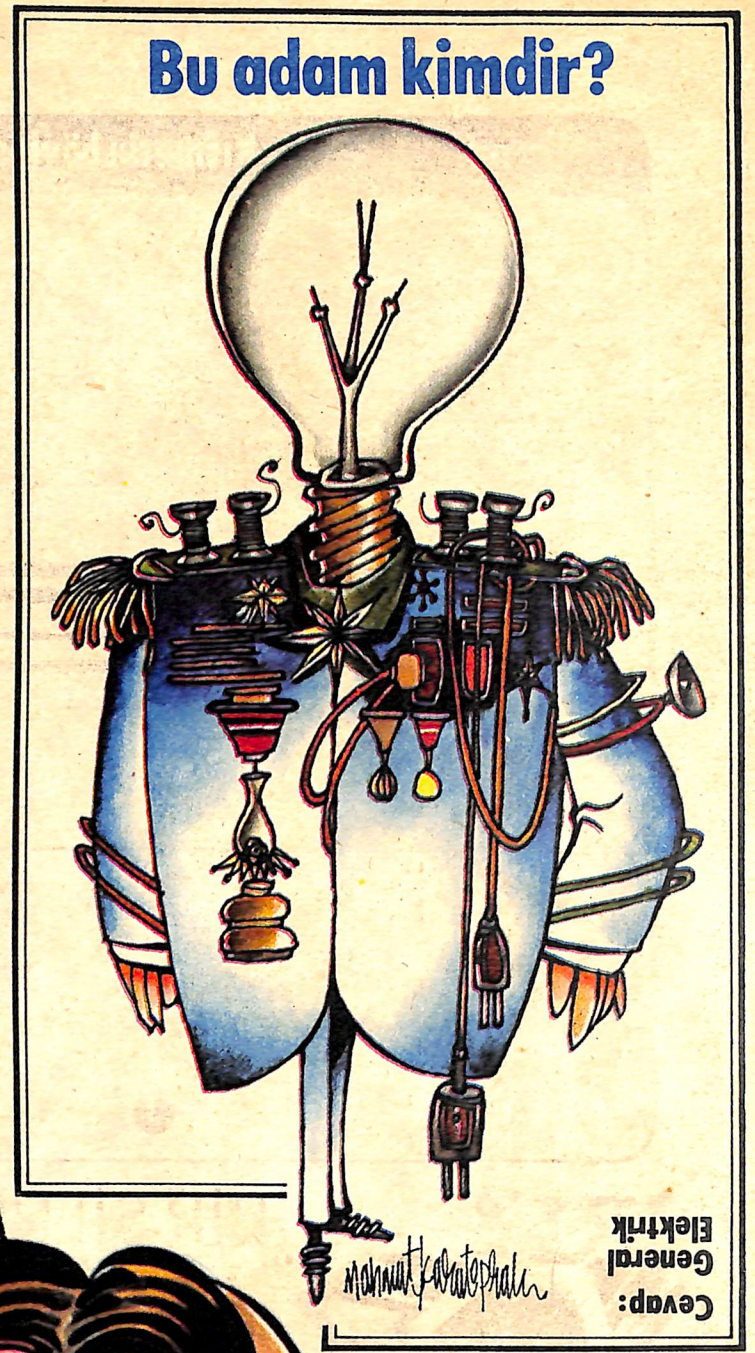
"Sağlık Bakanlığı'nın sürekli ısrarına dayanamıyarak Türkiye'nin ilk diploma "Kırık-çıkıçısı" oluyorum... Hazırlıklarımı tamamladım. Dolmabahçe Stadyumunda acele bir klinik açtım... Bunca yıl boşuna mı uğraştım?... Yeteri kadar bu işte tecrübeliyim.. Eski rakip oyuncular şimdi müşterim... Çatlağı, patlağı, kırığı çıkığı hemen tamir ederim... Tekme yiyip tekleyen, kadro dışı bekleyen, hepsi bana koşuyor..."

"Ne de olsa kırıkçıyız, tecrübe konuşuyor. Bu da kendiliğinden oluşuyor."

Yumuşak
temaslarıyla
bacakları kıran FB'li
Yılmaz gidiyor...
Yumuşak
bakışlarıyla kalpleri kıran
GS'li Yasin gidiyor...
Yeşil sahaların
neşesi gidiyor...
İkisi de
önümüzdeki günlerde
futbola veda ediyorlar...
Vee... Bundan
sonra ne iş yapacaklarını
ilk kez "ÇARŞAF" a
açıkıyorlar...

Çizen:
Öznur KALENDER

YASİN

Cevap:
Elektrik

Yasin:

"Futbolu bırakıcam ama, antrenmanlarımı aksatmıycam. Yalnız, diğer işlerim yüzünden, genellikle gece çalışıcam... Uçuşlarımı hızlandıracam, toplara balıklama dolicam.. Dedi-kodudan uzak, rahat rahat athlycam... Daha bende çok iş var, herkese ispatlıycam..."

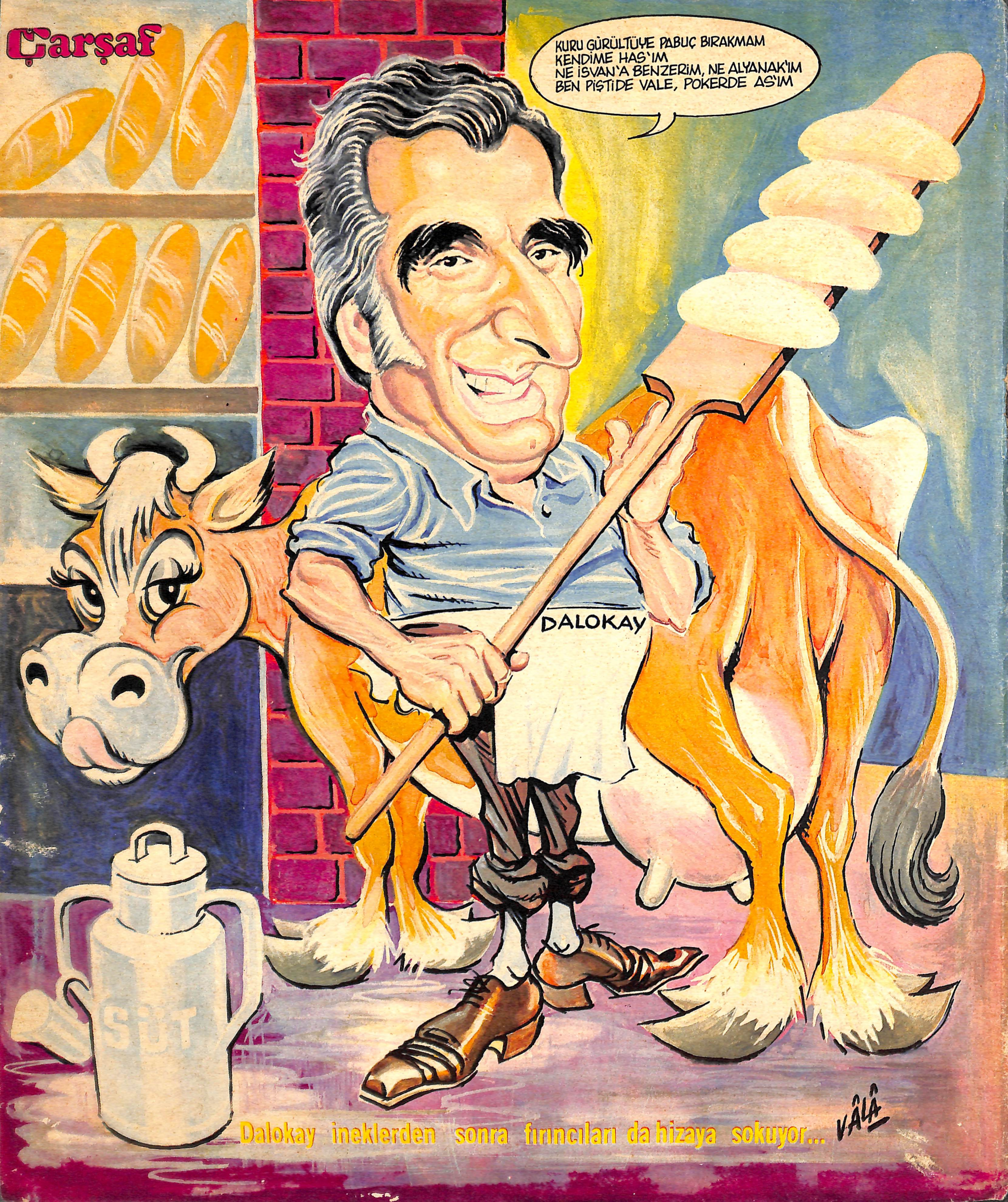
"Bütün futbolseverlere yürekten selâm.. Plon-Jona devam... bilakis."

YERİZ

KALENDER

Çarşaf

KURU GÜRÜLTÜYE PABUÇ BIRAKMAM
KENDİME HAS'IM
NE İSVAN'A BENZERİM, NE ALYANAK'IM
BEN PİŞTİDE VALE, POKERDE AS'IM

Dalokay ineklerden sonra fırıncıları da hizaya sokuyor...

VÂLÂ